ஸ்ரீ [illegible]

[illegible] ராஜபார்ட்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தி. [illegible] நாயகர்

[illegible] மேனேஜ[illegible] கூட்டம்

ஆலந்தூர் ஒரிஜனல் டிராமடிக் கம்பெனியில்

நடித்துவரும்

[illegible] நாடக [illegible]

பார்ஸி [illegible] சரித்திரம்.

இஃது ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

செங்கல்பட்டு [illegible] முனிசாமி [illegible] குமாரர்

ஆ. மு. [illegible] நாயுடு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஷெ தி. முருகேசநாயகர் அவர்களால்

[illegible]

ஷெ கம்பெனியின் உபாத்தியாயராகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, வித்துவான்

வே. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை [illegible]

ஆ. நாகமுனிமுதலியார் அவர்களது

[illegible] அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்.

இதன் விலை 1905 அணா-4.

அயன் ராஜபார்ட்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தி - முருகேசநாயகர்

மானேஜ்மெண்டிற்குட்பட்ட

ஆலந்தூர் ஒரிஜினல் டிரமாடிக் கம்பெனியில்

நடாத்தி வரும்.

கண்டிராத நாடகமென்னும்

பார்ஸி சரஸ்பூஷணன்

சரித்திரம்.

இஃது,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நேட்டிவ்டாக்டர் கு-முனிசாமிநாயுடு குமாரர்

கு-மு-சுப்பராயலுநாயுடு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஷை தி - முருகேசநாயகர் அவர்களால்

இராகதாள வர்ணமெட்டுகளமைத்து,

ஷை கம்பெனியின் உபாத்தியாயராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான்

வே. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்களாற்

பார்வையிட்டு,

சென்னை ஆதி:

கு. நாதமுனி முதலியாரவர்களது

தையநாயகியம்மன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை] ரிஜிஸ்டர் காபிரைட். [அணா 4.

1905.

சென்னை கூளை வல்லபைகணாதர்.

(8)

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்டின்

அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான] கனதனவான்களுக்குந் தெரியப் படுத்துவது யாதெனில், இந்த [கண்டிராஜ நாடகமென்னும் பார்ஸீ சரசபூஷணன் சரித்திரத்தை,] மா-ா-ா-ஸ்ரீ, உபாத்தியாயர் ரு. மு சுப்பராயலு நாயுடு அவர்களால் இயற்றப்பட்டு யானாகிய கு-நாதமுனி முதலியா ரவர்களால் பொருளுதவி புரிந்து சகல சுதந்திரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு கனம்பொருந்திய கெவர்ன்மெண்டார் அவர்களது 1905௵த்திய 25-வது ஆக்ட்டு 20-வது செக்ஷன் 8-வது ரூல்சின்பிரகாரம் [ரிஜிஸ்டர்காப்பிரைட்] செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால்என்னுடைய உத்திரவின்றி இந்நூலை எவர்களும் அச்சிடக்கூடாது.

இப்படிக்கு,

☞ கு-நாதனி முதலியார்,

முகவுரை

சராசரம்படைத்தகிராமயமளித்த புராதனமான தராதலத்தின்கண் எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணங்களையுமுணர்ந்து சிங்காரம், வீரியம், பெருநகை, கருணை, இரவுத்திரம், குட்சை, சாந்தம், அற்புதம், பயம் என்ற நவரசவலங்காரங்களோடமைக்கு, யமகம், திருபு, வண்ணம், சாந்தம் இவைமுதலிய செய்யுட்புனைய வல்லவ கவிவாணர்களுக்கும் செல்வம் சிறப்படைந்த பெரியோர் சிறியோர் நேயர்களே பாருங்கள். சாக்ஷாத் பரம்பொருளின் கிருபா அனுக்கிரகத்தினாலும் தங்கள் ஆசீர்வசன கடாக்ஷண்ய வீக்ஷண்யத்தினாலும் சரீரத்திற்கு சிரேஷ்டபிரதானமாகையால் அடியேன் சிரவணஞ்செய்து புலவறிவுடைய சிறுவனால் மனோதர்மமாய் செய்தவை இச்சரித்திரம் ஓர் கற்பக விருக்ஷமாகவும் யானே அவ்விருட்சத்தினிடமாக உற்பவித்த மலராகவும் அடியேன்வாசாவினிடமாக வரக்கூடிய வசனமானது அம்மலரினிடமாக வுற்பவித்த மதுவாகவும் பாவித்து பிரபிரமென்னும் வண்டினங்கள் அம்மதுவையெவ்வாறு கிரகித்துக்கொள்ளுகின்றதோ அதுபோல் கற்றறிவிலாத சிற்றறிவுடையோன் சாற்றிடும்படியான மொழிகளில் யாதேனும் குற்றமாக நேர்ந்தபோதிலும் அதை முற்றறிலும் வுணர்ந்த விற்பனசாலிகள் பிள்ளைச்சொல்லிலுள்ள வெள்ளைச்சொல்லைக் கொள்ளக்கடவீர்களென்று வந்தனத்துடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விருத்தம்.

மலைபின்பிக்காணவ றென்றாலும கோவமதையுற்றால்
நிலைமைகெட்டோடிவா ரீடேறுவதில்லைவி தாகிசலுபமே.
அலைகடற்றேருக்கும் நரியோதனன் செல்வமத்தனையும்
தலைமுறைக்கும் வந்தகேடதும் ரத்தினசபாபதியே.

என்றவண்ணம் பேர்குறித்த சரித்திரத்தின் கதா நாயகனாகிய சரசபூஷணன் இருபனாளிகமீராடு சரசத்தையே பூஷணமாகக்கொண்டு தன்னைக்காணவரும் அதிதிகளை பலவாறு தூஷித்து இகழ்ந்ததால் சாதுக்களுடைய சாபத்திற்கு உடன்பட்டு பின்துன்பமடைந்து மறுபடியும் அச்சாதுவினாலேயே பின்புமுற்று அதுமுதல் பக்தியும் சாதுக்களுடைய நேசமும் தானதருமமும் நீதிவழுவாதுகைக்கொண்டுவந்த இச்சரசபூஷணன் சரித்திரத்தை ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சி. வெங்கடாசல முதலியார் அவர்கள் வேண்டுகோளின்பேரில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தி. எல்லப்பநாயகர் குமாரர் ஆலந்தூர் ஒரிஜனல் டிரமாடிக் கம்பெனி மானேஜர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ராஜபார்ட் தி. முருகேசநாயகர் அவர்களால் இராகதாள பார்வி வர்ணமெட்டுகளமைக்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது.

இங்ஙனம்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உபாத்தியாயர்

ஜ. மு. சுப்பராயலு நாயுடு.

சபைவணக்கம்.

வெள்ளிமலை விராலிமலை யென்ற வர்ணமெட்டு

சீர்பெருகுஞ் சபையிலுள்ள
செல்வர்களெல்லாம் மகிழும்
பேர்பெருகும் முருகேசன்
வீரியமாய் நடத்திவந்த
நாடகத்தைப் பாரீர் நவிலுவதைக் கேளீர்

நேர்மையுட னமர்ந்திருக்கும்
நிகரில்லாத் தாய்தந்தையரும்
வேர்மொழிகள் பேசாமலே
வீணிற்கா லங்கழிக்காமலே
நாடகத்தைப் பாரீர் நவிலுவதைக் கேளீர்

தார்தனிலே யெம்மைமீங்கள்
தயவுட னாசிர்வதிக்க
பார்தனிலே பாலகரும்
பரிவுடன் வந்தனை தந்தோம்.
நாடகத்தைப் பாரீர் நவிலுவதைக் கேளீர்

விநாயகர் துதி.

சுந்தரகணநாதா வென்ற வர்ணமெட்டு.

வல்லபை கணநாதா ஓம்
வாசவுநீதகல் வரமருள் வேதா (வ)
எல்லையெல்லாம்புகழ் ஏகாக்ஷரனே
எங்களையாண்டருள் மங்களாகரனே (வ)
மாங் கனிக்குவலம் பாங்கு டனேவந்த
காங் கேயன் சோதரனே
நீங்கில்லாதவரம் திகழுமைங்கரம்
தீனதயாளாநின் திருவடிக்கபயம் (வ)
சீர் பெரும்ஆலந்தூர் பேர் பெருமொரிஜனல்
பார் மகிழும் சபையை
காத்தருள்வாயென் றுன் கமலபாதம்பணிந்தோம்
நேர்த்தியாய் முருகேசன் நிகழ்த்துங்கதையிடேற்றும் (வ)

கஞ்சி கருக்கிணீஸ்வரி துதி.

ராஜராஜ யென்ற வர்ணமெட்டு.

காஞ்சியில் வளர்ந்தோங்கு
மெங்கள் கருக்கிரீஸ்வரி
உந்தன்
கஞ்சமலர் பாதம தஞ்சமென்றண்டினோம்
பஞ்சாக்ஷரக்ஷரி
அஞ்சலென்றோர்க் கருள்புரியும்
கிருபாகரி அந்தரி சுந்தரியே
மன
சஞ்சலமகல நல்வரமதாயிந் தருள்
சமயம் சங்கரியே
சிவ
சாம்பவி பாம்பணி பைரவி ருத்திரி
காமாக்ஷி பீக்ஷாக்ஷரியே
சதா
ஆலந்தூர் ஒரிஜனல் சபையதை
சற்குணி காத்தருள்வாய்
சற்குணி காத்தருள்வாய்
சற்குணி காத்தருள்வாய் ஸ்ரீபெரு (க)

உ

ஸ்ரீவாலேபரமேஸ்வரி துணை.

கண்டிராதநாடகமென்னும்

பார்ஸி

சரசபூஷணன் சரித்திரம்.

1. தர்பார் சீன.

பொது வசனம்.

இராஜா சரசபூஷணன் ராணி கமலா ராணி கோமளா இம்மூவரும் தர்பாருக்கு வருதல்.

சரசபூஷணன் தரு.

இங்கிலீஷ்நோட்-தாளம்-ஆதி.

வருவீரவருவீர்மாதர்காள வாகூடனின்சமூகமது
பெருங்யோகசென்றின்று பின்வருவோம்மகிழ்ந்து

பொது வசனம்.

கமலா கோமளா இருவரும் சேர்ந்து பாடுதல்.

தரு.

ஷை வர்ணமெட்டு.

மன்னவன்தன்மொழியதுபோல் மாதர்களும்வந்திடுவோம்
உன்னதமேபார்த்திடுவோம் உன்னைநாங்கள்விடுத்திடோம்

பொது வசனம்.

இராசனைக்கண்ட மந்திரிகளிருவரும் மன்னனுக்கு வந்தனம்புரிதல்,

தரு தர்க்கம்.

இராகம்-இந்துஸ்தானி-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

மந்திரி.

மஹாராஜராஜராஜ மலர்ப்பாதம்தொழுதோம் வந்தனம்
மந்திரிகளிதோ தந்தனம் மகிழ்வாயாண்டருள்வீர்

அரசன்.

என்னருமைமந்திரிகாள் என்றுமே கல்யாண் கல்யாண்
என்தருகிலமர்வீரே எனதமைச்சமார்களே

சேவகன்.

வேணும்வேணுமேகிருபை என்னுளனென்றுமேதயை
வீரர்களெல்லாம்போற்றிடும் விமலாமிகவந்தனம்

அரசன்.

காவலரோசங்கதம் தார்த்திடுவோன்நான் தினம்
ஏவலநுசெய்துமே என்றும்சுகமாய்வாழ்குவாய்.

வசனம்.

ஆ! மந்திரிகாள் அமர்வீர்கள் நான் இப்போது ஸிம்மாசனத்தி லிடமாக அமர்ந்திருக்கின்றேன் சாக்ஷாத் சங்கரனை தியானிக்கப்போகின்றேன் நீங்களும் பக்தியுடன் தியானிப்பீர்.

தரு.

வேதமனுததஜால் என்ற வர்ணமெட்டு.

சம்போகெங்காதரா சந்திரஜடாதரா
உம்பர்கள்துதிஹரா ஓம்கருணாஹரா (ச)

அம்புவிதனிலேவுன் னருமலற்பாதமே
நம்பினேனேசதா நல்வரம்தாருமே (ச)

தொண்டர்கள்மேலா துணைகபாலா
அண்டினேன்சீலா ஆதரிலோலா (ச)

மண்டலத்தோர்புகழ் மான்மழுசூலா
கொண்டவைகீலகண் டனுகூலா (ச)

மூக்கண்தரித்தவா முப்புரமெரித்தவா
இக்கொலாய்பணிந்திடும் தியாகனேவாவா (ச)

எக்காலும்சுப்பாறுயல் லியற்றம்கவிக்குநேர்ந்தா
விக்கினமிலாதவரம் அருள்மஹாதேவா (ச)

அரசன் வசனம்.

மந்திரிகாள் பரம்பொருளை ஸ்தோத்தியம் செய்தாய்விட்டது இனி தேசவளப்பங்களைப்பற்றி விசாரிக்கப்போகிறேன் தக்க விடை பகரவேண்டும்.

மந்திரிகள் வரனம்.

பிரபு மஹாராஜ் தமது வார்த்தைக்கு மறுமொழி புகல காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் தடையின்றி கேட்பீர்.

தேசவிசாரணை.

தரு.

வேதாந்தகதராவ் என்ற வர்ணமெட்டு.

அர. ஆலயபூஜைகள் அநுதினமுங்குறையாமல்
அன்பாய்நடத்துறாரா அமைச்சரேபுகல்வீர்

(வ-ம்) மந்திரிகாள் நமது ராஜ்ஜியத்திலுள்ள ஆலயங்களுக்கு வருஷோத்சவம் மாதோத்சவம் வாரோத்சவம் நித்தினம் ஆறுகால பூஜைகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்களா?

மந். சாலவேபூஜைகள் காலந்தவறாமலே
சரிவரநடத்துவார் சற்குணபூபனே

(வ-ம்) பிரபு மஹாராஜாவே முன்னைப்போலமேற்படிக்கு ஆலயங்களுக்குப்பூஜை சரிவர நடத்திவருகிறார்.

அர. மாதமும்மாரிபெய்து மாநிலத்தோர்கள்
மகிழுடன்வாழ்கிறார்களா மந்திரி

(வ-ம) அமாத்திய சூடாமணிகாள் எங்கும் நிறைந்த ராஜ்ஜியத்தில் ஜீவிக்கக்கூடிய குடிகளுக்கு வருணன் கிருபைகூர்ந்து மாதமும்மாரிபெய்து குடிபடைகள் க்ஷேமமாக வாழ்ந்துவருகின்றார்களா தெரிவிப்பீர்.

மந். தீனமாதமும் மாரிசன்பெய்துமே
செல்வீஜயசிங்கமென் றதிகுவீ ராசே

(வ-ம்) அரசே மாத மும்மாரிபெய்து குடிபடைகளெல்லாம் க்ஷேமலாபத்துடன் வாழ்ந்துவருகிறார் பிரபு மஹாராஜ.

அர. செங்கோலுக்குபயந்த சிற்றரசர்கப்பம
செலுத்துவாரார்களா சீக்கிரமாய்புகல்வீர்

(வ-ம்) அமைச்சர்காள் எனது செங்கோலுக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்கள் கப்பம் சரிவரக் கட்டிவருகின்றார்களா தெரிவிப்பீர்.

மந். சந்தையுநாதனே சகலவரசர்களும்
சரிவரப்பகுதிகள் சாற்றுராசே

(வ-ம்) ராஜபரமேஸ்வரா தமது செங்கோலுக்கு அடங்கிய சகல அரசர்களும் அப்போதைக்கப்போது திரைபணம் முன்னதாகவே செலுத்திவருகின்றார் பிரபு.

அர. அன்னசத்திரங்களில் அன்புடன்பூரி
அளித்துவாரார்களா அறிவிப்பீர்மந்திரி

(வ-ம்) மந்திரிகள் நமபால் இயற்றியிருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அன்னசத்திரங்களிலும் வருமபடியான ஏழைபரதேசிகளுக்கு சதாவர்த்தி அளித்துவருகின்றார்களா அறிவிப்பீர்.

மந். நன்மையதாகவே நாடிவருபவர்க்கு
நாதனேபூரிஅன்னமுடன் அளிக்குறார்

(வ-ம்) ராஜகெம்பீரா! தங்களால் இயற்றியிருக்கக்கூடிய அன்ன சத்திரங்களில் வரும்படியான ஏழைகளுக்கு யாதொரு குறைவுபடாமல் சதாவர்த்தி கொடுத்துவருகின்றார் பிரபு.

அரசன் வசனம்.

மந்திரிகாள் இதுகளெல்லாம் வற்றுணருமிடத்தில் சாக்ஷாத் பரம்பொருளின் கிருபையென்று மகிழ்கின்றேன் மேலும் உலகத்தில் என்னைப்போல் சரசத்தைப் பூஷணமாக தரித்து இருமனைவிகளோ தர் பாரிலிடமாக வகித்து செங்கோல்செலுத்து மன்னன் யாராகிலும் இருக்கின்றார்களா கிடையாது நானே தன்னியன் அமைச்சர்காள் உங்களுக்கொன் றறிவிக்கின்றேன் கவனிப்பீர்கள் அதாவது நானிருக்கக்கூடிய இந்த சரசபோகத்தை நீங்களன்றி மற்றொருவர் பார்க்கப்படாது ஆதலால் இதசமயம் என்னுடைய பேட்டியைக் காண சாக்ஷாத் சங்கரன் வந்தபோதிலும்விடப்படாது சேவகனுக்கு அறிவிப்பீர்.

மந்திரி வசனம்.

நல்லது மஹாராஜ்.

மந்திரி வசனம்.

அடே சேவகா நான் தெரிவிப்பதை கவனிப்பாய் இதசமயம் நமது மஹாராஜா பேட்டியைக்காண யார்வந்தபோதிலும் உத்திரவின்றி விடப்படாது அப்படி விடும்பட்சத்தில் மஹாராஜாவுடைய கட்கத்துக்கு இரையாகுவாய் தெரியவருமா ஜாக்கிரதையாக காவல் புரிவாய்.

சேவகன் வசனம்.

பிரபூ தாங்கள் தெரிவித்தபோல் நடக்க சித்தமாகயிருக்கின்றேன்.

பொது வசனம்.

சத்தியபுரிக்கரசனான சரசபூஷணன் தர்பாரினிடமாக ஜமதக்னி முனிவர் பிரவேசமாகுதல்.

ஜமதக்னிமுனிவர் தரு.

யேலயேல யென்ற வர்ணமெட்டு.

வேதாரதவிஸ்வநாத விமலக்கமலபாதனே
காதலோடு நோக்குவோரை கைவிடாதநீதனே

காமதகன கந்தஜனக கிரீட பக்ஷனே
சாமவேதகானலோல சாதுசங்காரக்ஷகனே

ஞானரூபசாயகியுமை நாடிமகிழுங்கேயனே
வானவர்முதலானவர்கிதியும் வாழ்த்திப்பணியுமுபாயனே

வசனம்.

ஜே! தோரும் சங்கர் மஹாதேவா நல்லது இதுசமயம் சத்தியபுரிக்கரசனாகிய சரசபூஷணனை பார்த்து ஆசீர்வதித்து போகலாம் தர்பாரினிடமாக செல்வோம்—இங்கனம் யாரோ வொருவன் காவல் புரிந்துகொண் டிருக்கின்றான் அவனுக்கு நமது வரவை தெரிவித்து அரசனைக் காண்லாம் ஐயா தாங்கள் யாவர் என்ன யிது நமதுவார்த்தைக்கு விடைசொல்லாமல் மவுனம் சாதிக்கின்றான் யிவன் என்ன ஊமையோ அல்லது பைத்தியமோ அடே மறுவார்த்தை தெரிவிக்கின்றனையா என்ன துஷ்டப்பயலே!

சேவகன் வசனம்.

ஓய்! ஆருங்காணும் வெகு தடபுடலாக ஆர்பாட்டம் செய்கிறீர் மரியாதையாக வந்தவழி சென்றுவிட்டால் நலம் இல்லாவிட்டால் மிகவும் கஷ்டப்படுவீர்.

ஜமதக்னி வசனம்.

அடே சண்டாளா என்னை யாரென்றுமதித்தாய் சீக்கிரமாக என் வரவை உங்களரசனுக்கு தெரிவி இல்லாவிட்டால் உன்னை ஜபித்துவிடுவேன்.

சேவகன் வசனம்.

இது என்ன ஆச்சரியம் இவ்வளவு கடூரமான வார்த்தை தெரிவிக்கின்றார் ஜெயித்தாலும் ஜெயித்துவிடுவார் நம்ம அரசனுக்கு இவர் வரவை தெரிவிக்கலாம் முனிவரே தாங்கள் இங்கனமே சற்று நில்லுங்கள் மஹாராஜாவுக்கு தங்கள் வரவை தெரிவித்து பதிலுரைக்கின்றேன்.

(ஜம-வ-ம்) சீக்கிரமாகச்சென்று பதில் தெரிவிப்பாய்.

(சே-வ-ம) அப்படியே.

(சே-வ-ம்) மஹாராஜ் வந்தனம்.

(அர-வ-ம்) அடே சேவக் என்ன சமாச்சாரம்.

சேவகன் வசனம்.

மகாராஜ் துவாரத்திலிடமாக யாரோ ஒரு முனிவர் பிராபதமாயினர் அவர் உங்களுடைய பேட்டிகாண வந்திருக்கின்றார் நான் பலமுறை தடுத்தும் கேட்கவில்லை தங்களை கட்டாயமாக பார்க்கவேணுமாம் தங்கள் உத்தரவு எப்படியோ.

அரசன் வசனம்.

அடே சேவக நீ பலமுறை தடுத்தும் கேளாத சண்டாளனை கழுத்தைபிடித்து தள்ளுவாய்.

(சே-வ-ம) அப்படியே மகாராஜ்.

சேவகன் வசனம்.

ஓய் ரிஷியே உனதுவரவை மகாராஜாவுக்கு தெரிவித்தேன் உன்னைக் கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளும்படி உத்திரவளித்தார் சீக்கிரமாகச் சென்றுவிடு.

பொது வசனம்.

சேவகன்மொழியைக்கேட்ட ஜமதக்னிமுனிவர் கோபம்மிகுந்து அப்படி தெரிவித்தாரு என்று மன்னனை யிகழ்ந்துபேசுதல்.

தரு.

இராகம்-அடாணா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனதில்பயமில்லாமல் மம்மதைகொண்டுபேசுன்னை
மதியாமல்ஏசினுறை மன்னவனவன் சொல்சொல் (ம)

அநுபல்லவி.

வனத்திலவாழ்ரிஷிகளின் வல்லமையறியாமலே
வஞ்சியாளைக்கும்படி வைதானுசண்டாளனவன் (௫)

சரணங்கள்.

இதுதகிஅவனிட இறுமாப்பைஅறிகுறேன்
இந்தசகாம்சா டாகவேசெய்குறேன்
குதூகலம்கொண்டஅந்த கொடியோனைபார்க்கிறேன்
தோகையருடன்அழ தேங்கிடச்செய்கிறேன்
கொஞ்சமும்தயையில்லாத வஞ்சகநெஞ்சனையிப்போ
பஞ்சைபோலவேசெய்து பாத்தல்ட்டு மனக்குளிர்வேன் (௬)

ஜமதக்கினி வசனம்.

அடே சண்டாளா அந்த பிரஷ்டன் என்னை மதியாமல் பற்பல விதமாக வைதானு இந்தக்ஷணமே இந்த ராஜ்ஜியத்தை அதாகதப்படுத்திவிடுவேன் நெருப்பைவைத்துக் கொளுத்திவிடுவேன் பார் என்னுடைய சாமார்த்தியத்தைக் காண்பிக்கின்றேன் பார்.

பொது வசனம்.

முனிவர் பற்பலவிதமாக அரசனை தூஷித்ததைக்கேட்ட சேவகன் ஓடோடியும் முனிவர் தெரிவித்ததை மன்னனுக்குபயகல அரசன் கடுஞ்சினமடைந்து முனிவனைக்கண்டு பலவிதம் யோசுதல.

சரசபூஷணன் தரு.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னவார்த்தைசொல்லவந்தாய் உந்தனுக்கறிவில்லாமல்
இந்தணம்சபையைவிட்டுசெல் நீ செல் (என்)

அநுபல்லவி.

இன்னவனென்றரியாது வீம்பினுப்பலவாது
இருடிகளுக்குயிது தகுமோதகாது போபோ (௭)

சரணம்.

சங் கரன்சடையில் கங் கையைதரித்தான்
மங் கைலக்ஷ்மியை அங் கமதில்மாயன்

பொன் முடனென்னைத்தான் ... கையாலென்னை
... ... கையிலொழிப்பர
சத்தம்மாவில்லைவைத்த சக்கதிரமதியாமலே
இந்தஅன்னைக்குபுத்தி மயக்கவந்தனேபோபோ (எ)

அரசன் வசனம்.

ஓய் ரிஷியே சீக்கிரமாக சென்றுவிடும் இன்று பிற்குமபட்டசத்தில் உன் தாடியைப்பிடித்து கொளுத்திவிடுவேன் என்னை யாரென்று மதித்தாய் துஷ்டா.

பொது வசனம்.

அரசன் பேசினதைக்கேட்ட முனிவர் அடங்கா கோபமுற்று அவனது காலத்தைத் தொலைக்க நினைத்து தர்பாரைக் காடாகும்படி சாபமிடுதல்.

ஜமதக்னி விருத்தம்.

உன்னைஒருபொருட்டாக உள்ளீனத்தவர்இருக்க
என்னைநீ அவமதித்து பேசினதால்
இன்றவர்தன்நகரமது யாவற்றும்காடாக
அன்புடனேசாபமிட்டேன் அகலுவாய்சண்டாளா.

வசனம்.

அடே சண்டாளா உன்னை ஒரு அரசனென்று மதித்ததால் என்னை இவ்விதமாக பேசினபடியால் உனது இராஜ்ஜியம் காடாக சாபமிட்டேன் சண்டாளா இதோ செல்கின்றேன்.

பொது வசனம்.

முனிவர் சாபத்தினால் தர்பார் காடாகினதைக்கண்ட அரசன் மனைவிகள் மந்திரிகளனைவரும் திகிலடைந்து ஒருவரை ஒருவர்கண்டு துக்கித்தல்.

௨. டாணிங் சின் நகரம் காடாகுதல்.

பொது தரு.

ஆயாக்கரோஜி என்ற வர்ணமெட்டு.

ஆஹாஇதென்ன ஆச்சரியமோ அடவியானதே
ஓஹோயாதொன்றும் காண்கிலேனே உன்னதமாயிதே

சரசபூஷணன்.

அப்பேரவித்த் தென்னசெய்குவே னென்னரிவைமார்களே
றொய்புதேன் மனமதின்றென் கோம்பிதோகாவேன்

கமலா.

வையகத்தில்யாருக்கென்ன வர்மம்செய்தோமோ
னைதயலர்கள்காரிபூண தலைவிதியிதோ

சரசபூஷணன்.

மந்திரிகள்முனிவன்செய்த மாய்கையிதே
இத்தவிதம்வருமென்று நான் எண்ணிலேனப்போ

கோமளா.

இந்தக்கோலமாகச்செய்து எகினான்பாவி
சிந்தைநொந்துவாடுதென்ன செய்குவோம்கடவி

பொது வசனம்.

அரசனும் இரண்டு பத்தினிகளும் பற்பலவிதமாக துக்கித்து இதுவும் விதியென நினைந்து மாதர்கள் புலம்புதல் இங்கு அரசன் கமலா கோமளா மந்திரி இன்னுவர்களுக்கும் தர்க்கம்.

தரு.

நாமமுகம்மது என்ற வர்னமெட்டு.

கமலா - கோமளா.

மன்னனிக்கோலமாய் மாமுனிவன்செய்தான்
மண்ணிலெவ்வாறுய்குவோம் என்மன்னு

சரசபூஷணன்.

என்னருமாதர்காள் ஏங்கிவாடாதீர்
ஈசன்கிருபையிதே

மந்திரி.

தன்னிகரில்லாததீ தன்னியரித் துயருற
தகுமோ தகாதிதுவே

சரசபூஷணன்.

நாகொடானதே நானென்செய்குவேன்
நவிலுவீர் நீங்களே

மந்திரி.

வாடுவதேனோ வஞ்சியர்களுடன்
வையகத்திலரசே

சரசபூஷணன்.

கமலாகோமளா கண்ணீர்விடாதிர்கள்
காந்தருள்வார் யீசனே

பொது வசனம்.

அரசனும் இரண்டு மனைவிகளும் தங்களுக்கு நேர்ந்த கோலத்தை நினைத்து அழுது பூமியில் சோகித்தல் இதைக்கண்ட மந்திரி முனிவனை நிந்தித்து தயருருதல்.

தரு.

இராகம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

இவ்விதம்வருமென்று   என்னுமற்போனேமே
இருடியைமுன்னமே   இம்சைசெய்வோமே (இ)

நல்வவில்லையேமனம்   ஓஓ இவரைக்காண
உருகிவாடிமண்மீது   உரங்கிவிட்டார்களே (இ)

கோரமிதைசகிக்க   கூடவில்லையேஎன்னால்
திரிவ்விதமாக   தீதேதீகாண்கிலேன் (இ)

பட்சிஅவயம்காக்கும்   பாவினைபோலவே
ரக்ஷித்தெம்மையாண்ட   ராஜர்க்கிவிதம்வா (இ)

வசனம்.

ஆஹா இது என்ன பரிதாபம் சண்டாள முனிவன் செய்தசதியால் நமது மன்னனும் தேவிமார்களும் பூமியின்மீது சோகித்துவிட்டனர் அந்த துரோகி இக்கப்படிக்கு செய்வானென்று எனக்கு முன்னமே தெரிந்தால் என் கட்கத்திற்கு இரையாக்கிவிடுவேன் என்செய்வது நமது அண்ணலை எழுப்பி சமாதானம் செய்வோம் இதுவே சரியான யோசனை.

கவி.

இவ்விதசோகம்கொண்டு இளகிநீர்அயர்வதேனோ
ஒவ்வுமோஇனதக்கண்ணுர உத்தமா எழுந்திடீரே

பொது வசனம்.

மந்திரி முனைச்சிரங்கி மூவரும் எழுந்து அரசன் மந்திரியைப் பார்த்து எனது வினைசம்மந்தத்தால் இவ்விதம் நேர்ந்தது ஆதலால் என் பத்தினிமாரை அழைத்து என் விதியை நினைத்து எங்கேயாகிலும் செல்லுகின்றேன் நீங்களும் என்னுடன் இருந்து துயருறுவது சரியல்ல மந்திரிகாள் என்று சொல்லுதல்.

தரு.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-திரிபுடை.

அரசன்.

என்னைவிட்டகலாது இருந்தமந்திரிகளே
இதோஎன்மாதருடன் போய்வாரேன்

மந்திரி.

உன்னைபிரிந்தெவ்வாறு உலகத்தில்வாழ்ந்திருப்போம்
உத்தமாஉனக்கிவ்விதி வுற்றதேதென்னரசே

அரசன்.

என்னுடனேயிருந்து இம்சையுறுதிங்கேன்
எவ்வூராகிலுஞ்சென்று வாழ்வீர்

மந்திரி.

கன்னியருடன்சேரும் காவியணிந்தகாட்டில்
கனக்கவேமுனிவன்செய்தான் கபடமாகிநாகும்அரசே

கமலா

அய்யோஎன்செய்குவோம்அக்கா அடவியிலேக்கயருற
ஆயன்விதியிதுவாமோ அறிகிலேனெனதுஅக்கா

சோமளா.

வையகத்தில்என்னதங்கா வந்தசஞ்சலமென்செய்வதோ
[illegible]

பொது வசனம்.

அரசனும் இரண்டு தேவிகளும் துயருறுவதைப்பார்த்த மந்திரி பல நியாயங்களை போதித்து இவர்களை தேற்றவேணுமென நினைத்து சுகம் துக்கம் இரண்டும் சமமாய் நினைக்கவேண்டுமென அரசனுக்குத் தெரிவித்தல்.

17708

தரு.

கருணிஞ்சா என்ற வர்ணமெட்டு.

இப்படி அழ எர்க்குமோ அரசே
இனிதீர்மனம் விதுவிதியாமே
செப்புதற்கரிய செங்கோலைத்தரித்து
சிருடனேநீர் வாழ்ந்ததைநினைந்து
வாழ்வுஞ்சிலகாலம் தாழ்வுஞ்சிலகாலம்
வறுமைசுகம் வன்னமேலே அறிந்து
ஆழ்ந்துநீர் துயரில் அங்கமெலியாதீர்
அருன்விதியை யார தடுத்திடலாகும்

வசனம்.

பிரபு மஹாராஜ் தங்கள் இவ்விதமாக சோகமுறுவது சரியல்ல சுகம் துக்கம் இரண்டுமெ நாமே யனுபவிக்கவேண்டும் வாழ்வுஞ்சிலது காலம் தாழ்வுஞ்சிலதுகாலம் எல்லாம் தெரிந்த நீங்களே இவ்விதம் துக்கித்தால் பேதையாகிய எனது தாய்மார்கள் பிராணம் நிற்காது போல் காணப்படுகிறது மஹாராஜா.

அரசன் வசனம்.

மந்திரிமார்களே வுலகத்தில நாம் யாருக்கு என்ன தீங்குசெய்தோம் ஐயோ ஒன்றும் செய்யவில்லையே எனக்கும் இப்படி லபிக்க வேண்டுமா அல்லது வரும்விதி வழியிற்றங்காது மந்திரிகாள் நான் உங்களுக்கு தெரிவிப்பதை கவனித்து நடக்கவேண்டும்,

மந்திரி வசனம்,

பிரபு மகாராஜ் தங்கள் என்னதெரிவித்தபோதிலும் நடக்கச் சித்தமாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்,

அரசன் கவி.

என்னுடன்நீரிருந்து இம்சையோ அடைந்திடாமல்
நன்மைவேர்நாடடைந்து நலமுடன்வாழ்குவீரே,

வசனம்.

மந்திரிமார்களே நீங்களும் என்னுடனிருந்து துக்கிப்பது சரியல்ல நீங்கள் எவ்வூராகிலும் சென்று சுகமாக வாழ்ந்திருங்கள் இர்

தச் சண்டாளன் யாருக்கு என்ன தீங்கு செய்தேனோ ஐயோ மந்தி ரிகாள்.

சரசபூஷணன் தரு.

இராகம்-ரூபகம்-தாளம்-தன்யாசி.

மாதிவனைக்காணகாண மனதுருகுதேமந்திரி (மா)

ஏதுசெய்வேன் எங்குசெல்வேன்
எவ்விதமாக பிழைப்பேன் (மா)

சீரதாக வாழ்ந்தமாதர்
சிர்குலைந்தாரே மந்திரி
பார்தனிலே யாருக்கென்ன
பாபஞ்செய்தேனோ நான்காணேன் (மா)

நீங்களுமே இத்துயருருவது
நீதியல்லவே மந்திரி
நாங்கள்சென்று வாரோம்வேறு
காடடைந்து என்னாளும்வாழ்வீர் (மா)

பொது வசனம்.

அரசன் பலவிதம் துக்கித்து மந்திரிகளை போய்வாருங்களென்று தெரிவித்ததின்பேரில் மந்திரிமார்கள் பிரிய மனமில்லாது வியாகுல மடைதல்.

தரு.

ஏனோஎன்மேல் என்ற வர்னமெட்டு.

மந்திரி.

அரசேஉம்மைவிட் டகல்வதெப்படி

அரசன்.

அன்பரேபோய்வாரீர் அயனிடவிதியதுபோலேமுடியும்

மந்திரி.

இதுவரைவுங்களை இணைபிரியாமலே
யிருந்துமேசுகமாய் வாழ்ந்தோமே

அரசன்.

சதிருடன்நீங்களும் சஞ்சலப்படுவது
சரியல்லயென்னிடம் மந்த்ரிகளே

மந்திரி.

விதிவசமிதுதானே

அரசன்.

விரைவுடன்செல்லுவீர் மறுமொழிபுகலாதே

மந்திரி.

சென்றுவாரோம் சேதிவந்தனம்

பொது வசனம்.

அரசன் மொழியைக்கேட்ட மந்திரிகள் இனி நாம் இவர்களை விட்டு செல்வதே நலமெனக்கருதி அரசனுக்கு வந்தனம்புரிந்து எந்தேசமாவது சென்று பிழைக்கலாமென வந்துவிடுதல் மந்திரிகள் சென்றபிறகு அரசன் மாதர்களை ஒருவாறு தேற்றி வனத்தைநாடிச் செல்லுதல்.

சரசபூஷணன் தரு.

கௌரிபாலா என்ற வர்ணமெட்டு.

வருவீர்போவோம் வனத்தைவிட்டுவஞ்சியர்களே
கனமாய் இனமாய் கண்மணிகளே (வ)

இத்துயர்வந்ததென்று இளகாதீர்மனமது
என்னருமாதே ஏகிவிப்போகே
இன்பமடைவோம் எந்நிழையமாரே (வ)

தலையின்விதியதனை தவிர்க்கநம்மாலாமோ
தையலர்கள்தருணமோ நீங்கள்
தயங்காதீர்கள் தாரணியைநாடி (வ)

அரசன் வசனம்,

கமலா சோமளா இதுவும்நமது விதிதான் மனக்கலக்கமுறாதீர்கள் வரும்விதி வந்தேதீரும் எந்நகரமாகிலும் சென்று காலத்தை கழிக்கலாம் வாருங்கள்.

கமலா வசனம்.

பிராணதுரையே இத்துயரை எவ்விதமாகசகிப்பது அடவியைக் காண பயமாகுதே காதலா என்செய்வது.

கமலா தரு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காப்பி.

நான்யென்னசெய்வேனுதா எங்குதென்மன்னர்
நன்னகர்விடுத்துயித்த காட்டில்பரதவிக்க
நங்கைசெய்த பாபமோ :(நா)

என்னைமாலைபுனைந்து இம்சைக்குள்ளாகினீரே
ஏதுசெய்வேன் துரையே (நா)

பாவிஎன்னைப்போலிந்த பாரினில்கிடையாது
பரதவிக்கலானேனே (நா)

வசனம்.

பிராணதுரையே இனி நான் யென்செய்வேன் சண்டாளமுனிவனை நாடிமுந்து பஞ்சைகள்போல் காவியணிந்து இவ்விதம் மூவரும் காட்டில் அலைய முன்பு நான் நோற்றநோன்போ தெரியவில்லையே ஆண்டவனே.

கோமளா தரு.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

அய்யோ இனிஎன்செய்வோம் மன்னு எந்தன்மன்னு
அரசகாடானதே அப்பாவி முனிவனாலே (அ)

தையலர்நோற்றநோன்போ வையகம்தன்னிலே
தன்னியநித்தயராலே தயங்கலானேனே மண்மேலே
சிங்கமுறங்குங்காட்டில் செய்வதென்னஇனிநாம்
ஜென்மாந்திரத்தில்செய்த தீவினையோ அறியேன் (அ)

வசனம்.

ஆண்டவரையே இனி என்செய்வது தங்களுக்கு நிகரிலாது இதுவரை ராஜ்ஜியத்தை பரிபாலித்து வந்தீரே கொடுந்துரோகியாகிய முனிவன்சாபத்தால் இக்கோலமாகினேனே இனி எங்குசென்று பிழைப்பது ஆண்டவனே.

பொது வசனம்.

இங்கு மாதர்கள் பசியால் நடக்கமுடியாமல் தவிப்பது மூவருக்கும் தர்க்கம்.

தரு.

மதனருளுளனே என்ற வர்ணமெட்டு.

கமலா.

எங்களினிசெல்வது என்பிராணகாதலரே

சரசபூஷணன்.

மங்கையேவேர்களரடைந்து மனமகிழ்ந்துவாழ்வோமடி

கோமளா.

நங்கையர்கள்எம்மாலினி நடக்கஒவ்வாதறிவீர்

சரசபூஷணன்.

நான்இதற்கென்செய்வேன் என்னுயகிமார்களே

கமலா.

கல்கள்முள்நிறைந்துகாட்டில கலங்கிவாடலானோமே

சரசபூஷணன்.

களையதனைபோக்க கனிகள்கொண்டுவாரேன்

கோமளா.

காதையடைக்குதே கருத்துவேறுகுதே

சரசபூஷணன்.

கடுகெனஇதோநான்சென்று காதலியேவருவேன்

3. அடவி சீன்.

பொது வசனம்.

மாதர்கள் நடக்கமுடியாமல் பசியால் சோர்ந்து துக்கிப்பதைக் கண்ட சரசபூஷணன் பெண்கள் பசிதாகத்தை தணிக்கவேண்டி அடுத்தவனம்சென்று காய்-கனி-ஜலம்கொண்டு வருகிறேனென மாதர்களுக்கு சமாதானம்சொல்லி அவர்களை ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கும்படிசெய்து மன்னன் பிரிய மனமில்லாது தனக்குத்தானே சமாதானம் செய்துக்கொண்டு சென்றபின் ஸ்ரீகள் இருவரும் சென்றதுரை வரவில்லையென வழியின்மீது விழிகளைசெலுத்தி துக்கித்தல்.

தரு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காப்பி.

கோமளா.

காதலரைக்காணோமே நாங்கள் களையால்மிகசோர்ந்தோமே
மாதவமுனிசெய்த மாய்கையினாலோநாங்கள்
மனதுநொந்தோமே மண்மீதுற்றோமே மயங்கலானோமே

கமலா.

புருடன் துணையில்லாது புலம்பிதவிக்கலானேனே
பூவையர் திதோ சேர்ந்ததோவிதோ
காணகிலேன் ஆதோ

கமலா வசனம்.

அடி தங்கா சென்றவர் இன்னம் வரவில்லையே என்செய்வது எனக்கு அதிக பயமாகவிருக்கிறதே ஆ சிவமே.

கோமளா வசனம்.

அக்கா துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கக்கூடிய இடமாச்சுதே சென்றவர்க்கு ஓர்கால் மிருகதுன்பம் நேர்ந்ததோ ஒன்றும் தெரியவில்லையே ஆ காசிவிசாலாக்ஷி நீயே துணை.

பொது வசனம்.

மாதர்கள் தனித்துப்புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் சமயம் ஓர் காட்டானை பிராப்தமாகி இருவரையும் தனித் தனி பிரித்துவிடுதல்.

கமலா வசனம்.

ஆ ! தங்கா என்னடி என்னமோ இரைச்சல்கேட்கிறது ஐயோ எனக்கு அதிக பயமாகயிருக்கிறதடி.

கோமளா வசனம்.

அக்கா அதோ ஒரு காட்டானை நமதுநேரில் வருகிறது பார்த்தாயா ஆ! இனிஎன் செய்வது சிவமே

4-வது காட்டானை சீன்.

தரு.

போதும் போதும்போடி நீ யென்ற வர்ணமெட்டு.

கமலா.

ஐயோ என்செய்வோம் தங்கா யானைகர்ஜித்து வருகுதோடி
செய்வதென்ன இனிநாம் சென்றதுரைவரக்காணோமே காணோமே

கோமளா.

பார்க்கபயமாகுதே இந்தபாவிகாட்டானை தன்னை
மூர்க்கமுடனென் முன்னே அணுகிவருகுதடி பாரடிபாரடி

4 வே-நா.

கமலா.

அருந்துணை இல்லையே எந்தன் ஆவி பதறுதடி
மேருவைப்போலென்முன்னே மிக உக்கிரமாய்வருகுதடி.

கோமளா.

எவ்வழியாகச்செல்வேன் உன்னை எதிர்த்துவருகுதோடி
ஒவ்வாதிதைக்கண்டுநான் ஓ ஓ என்செய்வேனடி

கமலா வசனம்.

ஐயோ என்செய்வது இந்த யானையைப்பார்க்கப் பயமாகுது இனி உயிரை தப்பித்துக் கொள்வதுதான் முக்கியமானது. ஆ! என தங்கை எவ்வழிச் சென்றாளோ காணேனே சிவமே சிவமே

கோமளா வசனம்.

ஆ பரம்பொருளே இதுவும் உன் திருச்செயலா எனது அக்காள் எவ்வழி ஏகினாளோ தெரியவில்லையே.

போது வசனம்.

கமலா ஓர் இருண்டகாட்டில் தனியாக துக்கித்தல்.

கமலா தரு.

இராகம்-நாட்டை-குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

என்ன ஆ! ஆ!! ஆ!!! காலமோ
எனக்கும் என்மன்னருக்கும் யீசன்செய்த கோலமோ (என)
முன்செய்தகர்மமோ முனிவன்செய்தவர்மமோ
இன்னளித்துயராலே என்னுள்ளம்வாடவே
மெத்தவுபசரித்து மேன்மையாய்வளர்த்தவர்
எத்திசையேகினாரோ ஏதொன்றும் அறிகிலேன்
சித்தமுருகுதையோ சிங்கமுறங்கும் காட்டில்
இத்தகு தன்னையெவர்க்காரும் காண்கிலேனையோ
பித்தம்பிடித்தவள் போலத்தலானேன்பாவி

கமலா வசனம்.

ஆ சிவமே இதுதனிதிரம் என்தலையில் எழுதலாமா? முன்பிறப்பில் யாருக்கு என்ன தீங்கு செய்தேன் ஐயோ ஒன்றும் செய்யவில்லையே எனது ராஜ்யமும் இழந்து என் பிராணநாதனையும் பிரிந்தான் தங்கையையும் பிரிந்து இந்த காட்டில் ஒண்டியாய் புலம்பவும் விட்டனையே ஓ ஜெகதீசா. இதுவுன் திருவிளையாட்டா.

கமலா தரு.

இந்தவிதி வருமென்று இராகம்-பியாகு ரூபகதாளம்.

இந்தவிதிஎன்தலையில் எழுதினானே பாழும்பிரம்மதேவன் (இ)
சிந்தைநொந்து பாவிநானே சீர்குலையலாகினேனே (இ)
ஒண்டிமரமாகினேனே ஓ ஓ துணையாருங்காண்கிலேனே
மன்னனைப்பிரிந்தேன் பாவிமனதுமிகநொந்தேனே ஐயோநானே
என்னரும் தங்கையிழந்தேன் ஏங்கிதனியாக நின்றேனே நானே
என்னுறெதல்லாம் எண்ணிமனம்
இளகுதென் செய்குவேனே அய்யோ நானே (இ)

கமலா வசனம்.

ஆ ஜெகதீசா நீதான்என்னைப்பாதுகாக்க வேணடியது இக்கில் ரொழ பாவியாய்விட்டேன் பரம்பொருளே.

5 வது சீன்.

மாறும் சீன் அடர்ந்தமலை காடு பலையாகுதல்.

பொது வசனம்.

கமலா தக்கித்திருக்கும் சமயம் ஆகாய வீதியாகச் சென்றஓர் ஜின் கமலாவைக்கண்டு மோகமீறி பலவாறு வர்ணித்து அன்னவளை தனது கிரகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென நினைத்து அவள் முன்சென்று மருவ அழைத்தல்.

ஜின் வசனம்.

கண்மணி நீயேன் தனியாக இந்தக்காட்டில் தக்கித்து இருக்க வேண்டியது என்னுடன் வந்துவிடு நீ இந்திரபோகத்தை யனுபவிப் பாய் என் வார்த்தையைக்கேள் பிராணகாதலி.

கமலா வசனம்.

ஆ ஜெகதீசா இது என்ன ஆச்சரியம் கோரரூபமுள்ள ஓர் சண் டாளன் என்முன்வந்து போடி வாடியென்றும் கூடவாடியென்றும் பலவாறு பலாத்காரம் செய்கின்றானே இனிஎன் செய்வது சிவமே

தரு.

ஜின் பிராப்தம் தில்தாரியாரி சேலம்சே

ஜி. கண்மணியே உன்னைக்கான காதல்மீறுதேயடி (அ)

க. என்னை அணைந்திட வீண் எண்ணங்கொள்ளாதே மூடா (எ)
ஜி. பெண்மணியே யென்னை பிரிபேனடி என்றும்
நித்தந்தெளிபத்தோ முத்தந்தருவாயடி
க. அன்னியமாதர்மேல் ஆசைவையாதே நீ
அதனால்வரும் தீது அசத்தீவாய் பாவி நீ
ஜி. தர்மமோ மீறுது கண்களுஞ்சோருது
தாமதம் செய்தாலினி தாளாதென்விரகம்
க. வீணான வார்த்தைகள் விளம்பாதேயென்முன்னே
நாணமடைந்து பாவி நாசமடைந்திடுவாய்
ஜி. கட்டிப்பிணைத்திட இட்டமே வாடி
இட்டமாகவே தூய பரும்பதம் கேளடி

ஜின்-வசனம்.

பிராணகாதலி என்னுடைய வார்த்தையைகேள் நீ சுகப்படுவாய் இல்லாவிட்டால் வுன்னை கொன்றுவிடுவேன் என்ன தெரிவிக்கின்றனே

கமலா-வசனம்.

அடேபாவி அன்னியமாதரை கோருவது அடாது அதனால் அனேகதுன்பங்கள் உருகும் மரியாதையாகசென்றுவிடு வீணாய் அழி த்து போகவேண்டாம்.

தரு.

அச்சாகமேமோ ஹாருன் தாகாம் என்றவர்ணமெட்டு.

ஜி. தயவுசெய்து கூடவா தாளேனுன்தன் மோகமே
க. தருமமல்லகோறடா தையலரைக்கோருதடா
ஜி. தாளேனடி மோகமே தவிக்குறேனே மாரனே
க. தையலைக்கோருதடா தகாதுனக்கு பாரடா
ஜி. பந்துஸ்தனத்தைக்கண்டு பதருதடி என்மனது
பாசுவலென்னைச்சேரடி பாவம்வரும்பாரடி
க. வாதுசெய்கிடாதடா வஞ்சகா நீ அகலடா
திதுருவாய் நீயடா தீவிரமாய்செல்லடா
ஜி. நீதுவந்தால் விடுவேனோ தேனே வுன்னை அணைவேனே
சூதுசெய்யாதடி சோருது என்னுடலடி
க. துஷ்டமாகபேசாதே ரோகைபாபம் தேடாதே
கஷ்டத்தால் நீ பின்னடா கவலையுறுவாயடா

(3) கயவாளை ஜீவதேவு தூக்கிப்போகுதல்　(4) [illegible]

ஜின் வசனம்.

அடி கண்மணியின்னே இவ்வளவு வருந்தியும் மனமிரங்காதுயெ ன்மீது கோபிப்பது சரியல்ல சண்டாளமன்மதனால் மனம்கெட்டமாகிவி டாதா அருகில்வந்து ஒருமுத்தந்தாடி அடியென் கொக்கோகவ்லோ லிலேனுதி.

கமலா வசனம்.

அடேடே மூர்க்கா யேன் என்னை பலாத்காரம் செய்கின்றனை வுன க்கென்ன புத்தியில்லையா நீ தாய் தங்கையருடன் பிறக்க வில்லையா மாதர்பாபம் விடாது சீக்கிரமாக சென்றுவிடு.

தரு.

ஆங்கரோஜி தர்க்குமேரி யென்ற வர்ணமெட்டு.

ஜி. ஆன்சமீர தன்னைக்காண அணைந்திடவாடி
தோஷமென்னைக்கூடாவிட்டால் துடரும்பாரடி.

க. காலமெல்லாமென்னைக்கூட கலந்திடவிநோ
அவ்கோலமென்னை செய்திடாதே கோலமதாக

ஜி. ஜாலமினிசெய்யாமலே சாகியேவாடி.
தானேன் இனி மையலோடு தழுவிடவாடி.

க. எந்தனுக்கோர் விரதமுண்டு யியம்புவேனுன்னோடாய்
சுந்தரரேமுடிந்தபின்பு சுகித்திடலாமே

ஜி. எவலதுசெய்வேனடி யேந்திழையாளரு
காவலாளிபோலிருந்து காத்திடுவேனே

க. போடிவாடியென் றுயென்னை புகலொணாது நீ
பாடிமுருகேசன்பதம் பாதுகாப்பாயே.

பொது வசனம்.

மாறுபலவாறுதித்தும் ஜின் கௌரமல்தன் குகைக்குச்செல்லக் கருதி கமலாவைத் தன்கரத்தால் எடுத்துயெகி தனது இருப்பிடக்கா ட்டி புணர அணுககமாறு கபடமாக எனக்குமூனுமாதம் வரையில் ஓர் விரதமிருக்கிறதென குதாக அபினயித்து சற்றுரு பக்கம் வரா மல் வாழ்ந்துவருதல்.

கோமளா வசனம்.

ஆ சிவமே எனது அக்கா எந்தவழியாகசென்றனளோ காண்கி லேன் நான்இந்தக் கொடியஅடவியில் தனியாக நிற்க விட்டனளே ஜெகதீச இதுவும்வுன் சோதனையா.

வது சீன் ஆரண்யம். கோமளா தனி சீன்.

தரு.

தசகிரமாரி யென்ற வர்ணமெட்டு.

கோமளா.

தலைவிதிவசத்தினுல் தயங்கலானேனே
அலைகடலில்துரும்புபோல் அலையலானேனே
அய்யோஇரக்கேன்பிறந்தேன் அவனியினில்பாவி (௧)
தனிமரமாய்நிற்கவோ தரணியில்பிறந்தேன்
இனியேதுசெய்வேன் தோழிஞன்
இக்காட்டினில் அய்யோ
எண்ணுதெல்லாம் எண்ணுதே
ஏங்கிமனம்வாடுதே கண்ணுரக்காணகாணகம்
கலங்குதே வுளம். (௨)

கோமளா வசனம்.

ஓ பரம்பொருளே இச்சண்டாளியை என் பிறப்பித்தாய் இந்த கோலத்திற்குத் தானே ஜெனனமெடுத்தனு சிவமே.

(இங்கு சாபம் வருதல்.)

தரு மோடி.

கோமளா.

பாவியானனே நான் பெரும் பாவியானனே
கூவி அழுதுமனம் குன்றிடலானேன்
கொடுமிருகத்திற்கோ இரையானேன்
மேவிசெல்வோமென்றால் வழிகாணேன்
மிக்கபயங்கரமாகுதெக்குவேன்
ஆவிபதைக்குதே *அரிவையென்செய்வேன்
அண்ணல்சுப்பருயல் கவிக்கிணு அறியேன் (பா)

கோமளா வசனம்.

கைலேவாசா இந்தவனத்தைக்காண அதிக பயங்கரமாகுது பேச்சு துணையுமில்லையே எனது பிராணதுரை எங்கனம் அலைகின்றாரோ? எனது அக்கா என்னைக்காணாமல் எந்த அடவியில் கூவியழுகின்றாளோ நாம் செல்லலாமென்றாலும் வழியோ ஒன்றும் தெரியவில்லையே என்செய்வேன் ஆ காசிவிசாலாக்ஷி நீதான்பாதுகார்க்கவேண்டியது.

பொது வசனம்.

கோமளா துக்கித்திருக்கும் சமயம் ஓர் நாகம்பிராப்தமாகி கோமளாவை விழுங்குதல்.

கோமளா வசனம்.

ஆ சிவமே இந்த நாகத்தின் வாயிற்கா என்னை இரைகொடுத்தாய் ஆ பரம்பொருளே.

7 அரசன் வேட்டை சீன்.

பொது வசனம்.

சுந்தரபுரியை பரிபாலிக்கும் ஸ்ரீதேந்திரன் குடிகள் முறைக்கு இரங்கி காட்டில் பிரவேசித்து வேட்டையாடுதல்.

தரு.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

க. வேட்டைநான் ஆடுவேன் வேடரே
அதிவிரைவாக வருவீரெனதுபிறகே (வே)
காட்டில்வாழ்மிருகத்தை காலகோலம்செய்திட
கணைகளைவிடுத்திதோ கலங்கச்செய்திடுவேன் நானே
காட்டில்மான் கூட்டத்தை கண்டேனே பெரும்
களிப்பிதோமனதிற் கொண்டேனே இனி
சரத்தைத் தொடுக்க துணிந்தேனே வாளால்
சக்கை சக்கையாக பிளப்பேனே
ஜாடாவிலங்கினத்தை பதைக்க சிதைக்க வாட்டி
பரலோகம் சேர்த்திடுவேன் இனிவாராமல்படிக்கு (வே)

ஸ்ரீதேந்திரன்-வசனம்.

அடே வேடர்காள் வேட்டைமுடிந்து விட்டது இனி நீங்களெல்லாம் கிரகத்திற்குச் செல்லுங்கள் இதோநான் பின்பற்றிவருகிறேன்.

வேடர்கள் வசனம்.

பிரபு அவ்விதமே செல்கின்றோம்.

சுதேந்திரன்-வசனம்.

வேடர்களெல்லாம் கிரகத்திற்கு சென்றுவிட்டார்கள் நாம் சீக்கிரமாகச்செல்வோம் ஆ ஆ என்ன ஆச்சர்யம்இங்கனம்யாதோ ஓர்ஸ்திரீ தொனிகேட்கின்றது சென்றுபார்க்கலாம் அடடா என்ன பரிதாபம் சண்டாளகாகமானது ஓர் எவ்வர்னமுள்ள ஸ்திரீயை விழுங்குகின்றது இச்சமயம் பாம்பை கொன்று மாவையைக் காப்பாற்றுவதேசரியான யோசனை.

சுதேந்திரன் தரு.

மாங்குயிலாளே யென்ற வர்ணமெட்டு.

சு-ஆ ஆ அதோ ஓர் அரிவையைப்பாம்பு
ஆகாரம் கொள்ளுதே பரிதாபம்
ஓ ஓ அதனை இருதுண்டாக்கி
உயிரினை காப்பதே மிகுலாபம்

சுதேந்திரன்-வசனம்.

ஏ மாதுசிரோன்மணி நீ பயப்பட வேண்டாம் உன்னுடைய வரலாறு எதுவோ உண்மையாக புகலுவாய்.

கோமளா வசனம்.

பிராணத்தைக் காப்பாற்றின பிதாவே என்விதியை என்னவென்று புகல்வேன்.

தரு காவடிச்சிந்து.

சு. உன்னிடவரலாற்றை ஒளியாதுபுகலவேண்டும்
ஓ ஓ இங்குவருக என்னகாரணம்
உனக்குற்றதுயரேதோ சொல்வாய்விபரம்
கோ. என்தலைவிதிவசத்தை என்னென்றன்புகல்வேனையோ
என்னகர்வாசியோ நீங்கள்சொல்லுமே
இந்த ஏழைஎன்னைபாது காக்கவேணுமே
சு. புத்திரியைப்போலவுன்னை வைத்துநான்ஆதரிப்பேனே
சித்தமுருகாதே என்பின்வாருமே
உன்னிஷ்டம்போ லிருந்துராஜுமாழுமே

கோ. முனி ஒருவனாலே நகரமுமிழந்துமே காட்டானதாலே
மூவரும்காட்டில் துயரடைந்தோமே
யானை மூர்க்கமாய்வந்ததால் நானிவந்தேனே

கோமளா வசனம்.

பிதா மஹாராஜ் இதுதான் என் வரலாறென்றறிவீர்!

(சு-வ-ம்.) சந்தோஷம் கண்மணி நீயேஎனது புத்திரி இனிவுன க்கு நல்லகாலம் வரும்வரையில் எனது ராஜ்யத்தில் சுகமாக வாழ்ந்தி ருப்பாய்.

கோமளா வசனம்.

தந்தையே ஆனால் எனக்கோர் எண்ணமிருக்கின்றது அதை தங்களுக்கு தெரிவிக்கின்றேன் அதன்பிரகாரம் செய்யவேண்டியது.

சுதேந்திரன் வசனம்.

கண்மணி தெரிவிப்பாய்.

8. மாளிகை சீன்.

தரு.

இந்தவனம்போல் என்ற வர்ணமெட்டு.

கோமளா.

தந்தையேவுந்தன் தாளடிவந்தனம்
எந்தனைபாதுகார்ப்பது வுந்தன்பாரம்
இந்நாள்எந்தனிட எந்தலைக்காண
எனதுளகருத்தை யினிவுடன்கேளீர்
என்னிடநாமம் இணைத்துஓர் கவியாய்
இயம்புவேன் அதன்பொருள் எவர்களுமறியார்
மன்னவரொருவர்க்கே மர்மம்தெரியுமன்றி
மற்றவரசரின் மகிமைகாணார்கள்
பூவையென்கேழ்விக்கு பதில்வுரைத்தோர்க்கு
பண்புடன்மாலைநான் தென்பாய்தறிப்பதாய்
பார்முழுதும்பறை சாற்றிடவேண்டும்
பார்த்தென்காதலனை களித்திடவேண்டும் (த)

கோமளா வசனம்.

பிதா எனதுகருத்தில் ஒன்றுளது அதாவது என் மன்னனைக் காணவேண்டி நான் ஓர் கவிசெய்து பாடுகிறேன் அந்த கவிக்குள்ளி

ருக்கும் பொருள் யாருக்கும் தெரியாது எனது காதலருக்குத்தான் தெரியவரும் ஆகலால் நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் தெரியவருமா எனது புதிர் வினாவிற்கு யாரொருவர் விடைகொடுக்கின்றாரோ அன்னவருக்கு என்னை மணம்செய்வதாய் சகல ராஜாக்களுக்கு திருபம் அனுப்பவேண்டியது.

சுதேந்திரன் வசனம்.

வத்சே உன் சாமார்த்தியமே சாமார்த்தியம் உனது இஷ்டப்பிரகாரம் அப்படியே செய்விக்கின்றேன்.

பொது வசனம்.

சுதேந்திரன் கோமளா மொழியைப்போல் ஐம்பத்தொரு தேச சந்தராசர்களுக்கும் தூதர்மூலமாய் திருபம் அனுப்பிவிடுதல் சரசபூஷணன் மாதர்பசியை தணிக்கவேண்டி கனிவர்க்கம்பறித்து ஆசிரமம் மாதரிடம் வருதல்.

9. அடவி சீன்.

சரசபூஷணன் தரு.

பருவன்னமாட்டநம்பவத்து என்ற வர்ணமெட்டு.

கன்னியர்களின்களையைப்போக்க கனிகள்கொணர்ந்தேனே
என்னவென்ன எண்ணிமனம் ஏங்கினார்களோ
இன்னதெனயானறியேன் ஏகுரேன் துரிதம் (௧)

வசனம்.

ஆ! இது என்ன ஆச்சர்யம் நமது மாதர்களை இந்த மரத்தடியில்தானே விடுத்துச்சென்றேம் காணோமே ஆ! சமலா அடி கோமளா எங்குசென்று இருக்கின்றீர்கள் இதோ வந்துவிட்டேன் வாருங்கள் எங்குதேடியும்காணவில்லை என்செய்வேன் பரம்பொருளே ஆ-ஆ.

சரசபூஷணன் தரு.

கைப்பிடிநாதரை காட்டினில் என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயோஎன்செய்வேன் அடவிமுழுதும்தேடி (அ)

அகப்படவில்லையே ஆபிதென்விதியோ
முனிசெய்தசதியோ காலகதியோ (அ)

எந்திழைமார்களை எவர்கள்கைக்கொண்டாரோ
ஏதேதுநினைத்தாரோ யீசா ஜெகதீசா உமைநேசா (அ)

தையலர் இதற்கோமாலை தரித்தார்கள்பாவியெனக்கு
தனிமையாமீனனே சிவமே-சிவமே-சிவமே (அ)

கைவிட்டென்னைவிடுத்திரா கமலாகோமளாயிங்கு
கலங்கிதவிக்கிறேனே காட்டில்-காட்டில்-காட்டில் (அ)

வசனம்.

அடி என் கண்மணிகாள். எங்குணம்சென்றீர்கள் இதோ வந்து விட்டேன் அடி கமலா கோமளா இப்படியும் என்னை வஞ்சிக்கலாமா நான் உங்கள்விஷயமாய் என்னகுற்றம் செய்திருக்கின்றேன் அடி உங்களை யெவ்விதம் மறந்திருப்பேன் கமலா கோமளா.

சரசபூஷணன் தரு.

அருமைக்கண்மணியான பாலகா என்ற வர்ணமெட்டு.

கருத்துக்கிசைந்தகமலா கோமளாஎந்தன் (க)
பெருத்தகானகத்திலே பிரிந்திரோஎன்னைவிட்டு
நான் பிழையேதுசெய்தேனோ பெண்மணிகாள்வுங்களுக்கு (க)
காடுகாடானதால் நம்முடவரும்வந்தோம் நடக்கமுடியாதால்
நானுங்கள்பசிதணித்திடவே கனிபறித்து தீவரம்வந்தேனே
திக்கில்லாபாவிபோல் தியங்கியேநின்றேனே (க)
என்னருஉங்கள் திருமுகம் இப்பாவிநான்காண்பேனோ
என்னுமாய்உயிரைவைத்து இகமதில்இருப்பேனோ (க)
இப்பெரும்துயரமதை எவ்விதம்சகிப்பேனோ
இதற்குதானோபுவியில் எடுத்துஜென்மமானேனோ (க)

வசனம்.

அடி கமலா கோமளா என்னைத் தனியாகவிடுத்தீர்களா இந்தப் பாவியுடன் இருக்கலாகாதென்று எந்தகிணற்றிலாவது விழுந்துவிட்டீர்களா அல்லது உங்களுக்கு ஏதாவது மிருகதுன்பம் நேரிட்டதோ இந்தச் சண்டாளனை இதற்குதானோ மாலையிட்டீர்கள் இனி எந்தகாலத்தில் உங்கள் திருமுகத்தைக் காணப்போகின்றேன் ஆ! விதியே.

சரசபூஷணன் தரு.

தாமவிபோ என்ற வர்ணமெட்டு.

கமலாகோமளாஉம்மைக் காணுதலெங்குறேனே
காடெங்கும்தேடியே கலங்கிதவிக்கிறேனே (க)

இமைவிழியைக்காக்கும்போல் நீங்கள்இருந்தீர்களே
நேரிழைஎன்னைவிட்டெங்கோசென்றீர்மாதரே (க)

எங்கென்று நான்தேடுவேன் எவ்வழியாகசெல்வேன்
என் நீங்களைக்காண்பேன் எனதுளமகிழ்வேன் (க)

வசனம்.

ஆ! ஜெகதீஸ்வரா இந்த கோலத்திற்குதானு நான் புவியில்பிறந்தேன் சீ மனமே தலைவிதியைத்தடுக்க யாவரால் முடியும் நாம் என் னயருறுவது விதிப்போல்முடியும் இதுகளெல்லாம் வினைசம்மந்தமேயன்றி வேறல்ல என் துக்கிப்பது.

சாசபூஷணன் தரு.

வாமுலசகி என்ற வர்ணமெட்டு.

தயங்கலாமோ மனமேதவிணுய் தையலரசலே (த)
தியங்கியலவாறதாக இங்கெத்திடசித்தமில்லாமலே (த)
விதியதுபோல்நடப்பதற்கு வியாக்கூலப்படலாமோ
மதியிலாதவனைப்போல மயங்கிபுத்திபீண்ணின்மீதாரீ (த)

வசனம்.

ஆ! சிவமே எத்துயர்வந்தபோதும் நீதான் துணை! இனி நாம் இங்கிருப்பதிற்பயனில்லை எந்தநகரத்தையாவது நாடிச்சென்று பிழைப்பதே சரியானயோசனை நல்லது செல்வோம்.

சரசபூஷணன் கவி.

நீரதுஆடியின்று நிமலன்பொற்பாதந்தன்னை
நீதாய்துக்கித்துப்பின்னை செல்லுவோம்நகரம்நாடி.

வசனம்.

நல்லது இந்த தடாகத்தில்நீராடி சாக்ஷாத் பரம்பொருளை தியானித்து பின் செல்வதே நன்மை.

10. இணைறு சீன்.

பொது வசனம்.

அரசன் தடாகத்தில் குளித்துக்கொண்டிருக்கும்சமயம் ஓர் கருடன் சரசபூஷணன் கட்டிவைத்த காவிவஸ்திரத்தை எடுத்துச்சென்றதும் மன்னன் நீராடிவந்து வஸ்திரத்தைப் பார்க்கக் காணுததால் சுற்றிலும்பார்க்க கருடன் எடுத்தேகுதலைக்கண்டு துக்கித்தல்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

நாம் குளித்துவிட்டோம் இனி வஸ்திரத்தை யுடுத்தி செல்லலாம் இது என்ன ஆச்சர்யம் நமது வஸ்திரத்தைக்காணேமே ஆ! விதியே இதுவும் உன் திருக்கூத்தோ பருந்தேதடுத்துச்செல்லுதே பரம்பொருளே

11. சின் பருந்து அந்தரமார்க்கம் வருதல்.

சரசபூஷணன் தரு.

பாவியேனையவாருண் என்ற வர்ணமெட்டு.

பாரேதகினென்னுடைமை — ஓ தெய்வமே
இசோ-பருந்தெடுத்துப்போகுதே — ஓ தெய்வமே
இதுவுன் திருவருளோ — ஓ தெய்வமே
எளியேனித்துயருற — ஓ தெய்வமே
காமெசம்பூத்தேன் — ஓ தெய்வமே
நகையைத்துறந்தேன் — ஓ தெய்வமே
ஒண்டிமரமானேன் — ஓ தெய்வமே
உடுக்கத்துணியிழந்தேன் — ஓ தெய்வமே
சண்டாளனானாலும் — ஓ தெய்வமே
இந்த-சதிசெய்யலாகுமோ — ஓ தெய்வமே

இதுவுன் திருவருளோ தான்சகியோ எந்தன்மீது தான்
பதியில்பாவிநான் தான் — பரனே ஆண்டருள்நீ தான்
கெதியிவறநான்விலேன் — கிருபைசெய்சங்கரனே (ப)

வசனம்.

ஆ ஜெகதீசா என்னை தனிமரமாக்கினது மல்லாமல் நான் அணிந்த காவியையும் கருடன் எடுத்தேகும்படி செய்ததையே உனது சம்மதமாய்விட்டதா பரம்பொருளே.

சரசபூஷணன் தரு.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

இப்படி சேர்ந்ததே யீசா (இ)

செப்பொனுநகர்விடுத்து — சேனை மந்திரிமாரைவிழந்து
கைப்பிடிமாதர்துறந்து — கலங்கிநான்வருகயின்று (இ)

பட்டுடைஅணிந்துநானே — பஞ்சையாய்க்காடடைந்தேனே
மட்டிலாபிம்சையுற்றேனே — மாபாவிதனியாகினேனே (இ)

வசனம்.

ஓ! பரம்பொருளே வுனக்கென்ன அபராதம் செய்தேன் ஐயோ ன்றும் செய்யவில்லையே என்னைகுலைபாதகனாயிருந்தபோதிலும் இப்டியும் செய்யலாகாது எதற்காக இந்தப்பாவியை பிறப்பிக்கவேண் யது சங்கரா.

சரசபூஷணன் தேவாரம்.

உடுக்கவோர்கந்தைக்குமேயில்லை
உண்ணவோஉணவுக்கும்வழிதானில்லை

படுக்கவோபழம்பாய்க்குகெதியில்லை.
பாரில்நல்லவர்பாற்சென்றுபிச்சைதான்
கடுக்கவோதிடமில்லைஉயிரைத்தான்
விடுக்கவோமனமில்லைஎன்செய்வேன்
வெண்பிறைசடைவித்தகவண்ணலே.

வசனம்.

ஓ! சர்வபரிபூரணா காவியணிந்திருந்த என்னை காவியையும் இழந்திடச்செய்தனையே இதுவுன் திருக்கூத்தா ஐயோ தெய்வமே இதைவிட அதிகமான துன்பம் வந்துற்றபோதிலும் உன்னை மறக்க மாட்டேன் இது சத்தியம்.

ஷை தேவாரம்.

பெற்றதாய்தனைமகமறந்தாலும்
பிள்ளைபெருந்தாய்பிரிந்தாலும்
உற்றதேகத்தைவுயிர்மறந்தாலும்
உயிரைமேவியஉடல்மறந்தாலும்
கற்றநெஞ்சம்கலைமறந்தாலும்
கண்கள்நின்றிமைப்பதுமறந்தாலும்
நற்றவத்தவர்வுள்ளிருந்தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தைநமறவேனே.

வசனம்.

ஐயா நான் எதைநினைந்து அழுவேன் நாடு காடானதைநினைந்து அழுவேனு எனது மாதனைபிரிந்ததைநினைந்து அழுவேனு நல்லது நான் அணிந்திருந்த காவியை கருடன் எடுத்தேகினதை நினைந்து அழுவேனு தற்காலம் நடக்கமுடியாமல் பசியால் சோர்ந்துபோகும் இந்ததேகத்தைநினைந்து அழுவேனு அடா பாழும்ஜென்மமே.

சரசபூஷணன் தரு.

இனவிலேதோ என்ற வர்னமெட்டு.

பசியாலெந்தன்கால்கள்ஓய்ந்து போகுதேபரமேயிதோ (ப)
ருசியுடனேபுசித்திருந்தேன் வுருகியுடல்வாடலானேன் (ப)

காதையடைக்குதே என்னிரு கண்கள்மிகசோருதே
அதிகபாதையோமிக ஆகுதேஎந்தன்பேசநாவுலர்ந்துபோகுதே

பேதைநான்என்செய்வேன் பிறையணிந்தவனே
பின்னுமிதொல்லைகளும் பெருந்துயராகுதே (ப)

வசனம்.

கைலேவாசா இதுவுன் திருச்செயல்தான் வேறல்ல இனி துயரு
தில் பிரயோசனமில்லை நல்லது அதோ ஓர் நகரம் காணப்படுகிறெ
அங்குசென்று வீடுவீடாக பிட்சையெடுத்தாவது நமது குட்சி
தயை நிவாரணஞ்செய்து பிறகு எதுவும் யோசிக்கலாம் நல்லது
சை என்னவிதமாக எடுக்கிறது ஐயோ ஓர் மண்பாத்திரங்கூட
லேயே என்செய்வது சங்கரா நல்லது அங்கு யாரையாவதுவணை
ஓர் மண்பாத்திரம் வாங்கிக்கொள்ளலாம் இதுவே சரியான
ாசனே.

பொது வசனம்.

அரசன் பவள்ப்புரியைச் சேர்ந்து ஓர் குயவனைக்கண்டு அனேக
னங்களிட்டு ஓர் மண்பாத்திரம்வாங்கிக்கொண்டு வீதிவீதியாகச்
ன்று அன்னம்யாசித்தல்,

சரசபூஷணன் வசனம்.

நல்லது நகரம்வந்துவிட்டோம் நமக்குமுன் தோற்றப்படுகிற
ி குயவன்வீடுபோல் காணப்படுகிறது அங்கு செல்லலாம்.

12. சின் குயவன்வீடு.

குயவன் வசனம்.

அடி அமிர்தவல்லி சீக்கிரமாக பானைகளுக்கெல்லாம் வர்ணம்
டு நாளையதினம் கல்யாணத்திற்கு கொண்டுபோகவேணும்.

அமிர்தவல்லி வசனம்.

நாதா அப்படியே செய்கின்றேன்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

ஐயா நான் பரதேசி தங்கள் தயவுசெய்து எனக்கோர் மண்
த்திரம் கொடுக்கவேண்டியது.

குயவன் வசனம்.

ஐயா இந்த பானைகள் கொடுக்கமுடியாது உனக்கு வேண்டு
னால் ஓட்டைபாத்திரம் தருகின்றேன் வேண்டுமாசொல்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

ஜெகதீசா எனக்கு என்னகாலம்வந்தது செங்கோலேஅணிந்த கரத்தில் உடையாத மண்பாத்திரம்தாங்கவும் கொடுத்துவைக்கவில்லேயா என்செய்வது அதையும் இல்லேயென்று தெரிவித்தால் ஏதுவாகுமோ வாங்கிக்கொள்வோம் ஐயா தாருங்கள்.

குயவன் வசனம்.

இதோ இந்தப்பாத்திரத்தை எடுத்துச்செல்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

நல்லது மண்பாத்திரம்சம்பாதித்துக்கொண்டோம் இனி தாமதிக்காது வீதிவீதியாகச்சென்று பிட்சையெடுக்கலாம் இனிசெல்வோம்—ஜெ சங்கர் பிட்சாந்தேஹி பாவதி.

13. சின் தெருவு.

சரசபூஷணன் தரு.

காமேமகம்மது என்ற வர்ணமெட்டு.

ஏழையென்பசியடக்க இரங்கியோர்பிடி அன்னம்
இடுபவரில்லேயிங்கு சர்வேசா (ஏ)

கூழைவார்த்தாலே குடிக்கத்தடையில்லே
கொடுப்பவருளரோயிங்கு அய்யோ அய்யோ (எ)

அரைக்காசாகிலும்தந்து ஆதரணைசெய்யும்
தீரசர்களில்லேயோ யிங்கு ஜெகதீசா (ஏ)

அங்கம்பதருதே ஆவியும்சோருதே
அழுதென்குரல் மாறுதேசர்வேசா (எ)

தனயர்களேபெற்ற தந்தைதாய்மார்களெல்லோ
தனியிதாகரக்கிடுவீர் அம்மம்மா (எ)

புளையுதேகால்களும் பொறுக்கமுடியாது
புதல்வனென் துயரைத்தீரும் (எ)

வசனம்.

விதியேவிதி இத்தனைவீதிசுற்றியும் இரண்டுபிடிதானும் அகப்படவில்லேயே இன்னம் அடுத்தவீதிக்குச் செல்வோம்.

சரசபூஷணன் தரு.

லாவணி.

ஏழையியன் பசியதாற்கிரங்கி
யோர்பிடி அன்னம் இடுபவர்களில்லையே
என்செய்வேன் எங்குப்போவேன்
மிக யிளகுதென் மனமதுவே
ஓர்காசுயிரத்திடுவோரில்லையோ
பாரில்இதுவும் ஓர்பலையா
ஆவிசோர்ந்து போகுதென்னையா
நானும்சோதரனே மெய்யா.

வசனம்.

சரி சரி இனி அதிக ஆசைப்படக்கூடாது இதுவரைபோதும எங்கேயாகிலும் ஓர் குளக்கரையிற்சென்று புசிப்பதே சரியானயோசனே ஆ சிவமே இதுவும் உன் திருக்கூத்தா.

சரசபூஷணன் தரு.

மாங்காயெடுத்தேனென்று என்ற வர்ணமெட்டு.

ஐயோயிதற்கென்செய்வேன்	ஈசா
அன்றுமுனிசாபமீதோ	யீசா
கையிற்கெட்டின அன்னம்	யீசா
வாயிற்கெட்டவில்லையே	யீசா
வீடுவீடாகச்சென்று	நானே
வேண்டிமிகயாசித்தும்	வீணே
இப்போதனதுமனம்	சங்கரா
இன்பமாய்குளிர்ந்ததோ	சங்கரா
என்னைப்போற்பசியில்லை	சங்கரா
இதுவுன்திருச்செயலோ	சங்கரா

வசனம்.

ஆ! கடவுளே இப்படியும் சண்டாளனையும் பிறப்பிக்கலாமா சங்கரா இப்போதேனும் சம்மதமாய்விட்டதா ஜெகதீசா அடடா என்னைப்போல் ஜென்மம் பூலோகத்தில் கிடையாது கையிற்கெட்டின அன்னம் வாயிற்கெட்டவில்லையே என்னைப்போல தரித்திரனும் இருப்பானு இல்லை இல்லை.

பொது வசனம்.

ஜமதக்னிமுனிவர் வரும்வழியில் சரசபூஷணனைக்கண்டு இவன் கம்மைபல்வாது யேசினசண்டாளனென வுணர்ந்து இப்போதாவது

இவன் சாந்தமாக வார்த்தையாடுகின்றனு இல்லையா பரிசோதிக்கலா மெனக் கருதி நீயாரென விசாரித்தல்.

முனிவர் வசனம்.

ஐயா நீயார் உன்பெயரென்ன யாதுகாரணத்தைப்பற்றி தூயரு றுகின்றாய் சீக்கிரமாக புகலுவாய்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

சுவாமி யெனகுறையை யென்னவென்று தெரிவிப்பேன் தாங்கள் யாரோ தெரியவில்லை இன்னாரென்று புகல்வீராகில் எனது வறுமை யைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஜமதக்னி வசனம்.

அடே சண்டாளா என்னை இன்னானென்று தெரிந்துக்கொள்ள வில்லையா உனதுகர்வத்தை பங்கம்செய்த ஜமதக்னிமுனிவனென்று அ றிவாய் துஷ்டா.

(ச-வ-ம்.) ஆ குருநாதா.

சரசபூஷணன் தரு.

பாரோ ரங்கா யென்ற வர்னமெட்டு.

சிறியேனென்னை யித்துயருறச் செய்ய லாகுமோ ஓ ஓ குருவே.

அறிவிலாதவென்னை ஐயாயிக்கோலம்
அழுதுபுலம்பியே அறிவையும்துறக்க (சி)

பத்தினிமார்களை பாவிநான் பிரிந்து
மெத்ததுயரினால் சித்தமுருகுகிறேன் (சி)

சரசபூஷணன்வசனம்.

சுவாமி புத்தியில்லாதவென்னை யிப்படியுஞ்செய்யலாமா வுங்கள் சாமார்த்தியம் இன்னதென அறியாது பேசிவிட்டேன் குருநாதா நான் செய்த அபசாரமெல்லாம் அங்கீகரித்து ஆட்கொள்ளவேணும் முனிநாதா.

ஜமதக்னி வசனம்.

அடே சரசபூஷணா இந்த பயபக்தி உன் அறிவிலிருக்கக்கூடாது இருந்தால் இந்தகோலமாகமாட்டாயே நல்லது எப்பொழுது என் னை அபயம் என்று அடைந்தனையோ வுன்னைக்காப்பாற்றத்தான் வே ண்டியது ஓ ராஜன் இப்பொழுது வுனக்குஎன்ன வேண்டும் சீக்கிர மாக புகல்வாய்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

குருநாதா தாங்கள்சாபமிட்டுச்சென்ற பின் எனது நாடுகாடாய் விட்டது அதன்மேல் நான் மாதர்களுடன் காட்டில் வந்தேன் என

து பத்தினிகள் பசியால்மெலிவதைக்கண்டு நான் காய்கனிகள்பறித்து வரச்சென்றேன் பின்வந்துபார்க்குமளவில் மாதரைக்காணேம் பிறகு வரும்வழியில் எனது ஆடையையும்இழந்தேனை தற்காலம் இந்ராஜ்யம வந்தேன் பிட்சைபுமெடுத்தேன் அதையுன்னையும் பிராப்தமில்லாம அ கால்தவறிவீழ்விழுந்துவிட்டேன் தங்கள் பாதாரவிந்தத்தைக்கண்டே ன் இப்போது தன்னியனானேன் சுவாமி.

ஜமதக்கினி விருத்தம்.

மன்னவனே இன்னகரம் மகுடம்சூடி
மகிழுடனே வாழ்ந்திடுவாய் மண்களில்நாளும்
கன்னியர்கள் இருவரையும் கண்டுநீயும்
களிப்புடனே அழைத்து உன்னகரம் ஏகில்
என்னுடைய மாய்கையால் காடானநாடு
இணையிலாநகரம்போல் துலங்கும்செல்வாய்
இன்றுமுதல் என்றைக்கும் குறைவிலாமல்
இந்திரவிட போகத்தை பெறுவாய்வாழி.

வசனம்.

ஓய்ராஜன் நான்தெரிவிப்பதை கவனித்து நடந்துகொள் அந்த பவழபுரத்திற்கு அரசன் கிடையாது நாளையதினம் சிற்றரசர்கள் மந் திரிபிரதானிவர்களும் பட்டத்து யானையிடம் பூமாலைகொடுத்து வி டப்போகிறார் அந்தயானை உனக்குமாலைதறித்து அழைத்துச்செ ல்லும் நீ இந்தராஜ்யத்தை மகுடம்சூட்டிக்கொள் அதன்பின்உனக்கு முதல்மனைவி கமலாவை ஓர்ஜின் வடபாரிசத்தில் ஓர்குகையில் கொ ண்டுபோய் வைத்து இருக்கிறது இந்தமாத்திரைக்கோலால் அந்த ஜின்னை சம்மாரஞ்செய்து உனது பத்தினியை அழைத்துவருவாய் அ வளிடகற்பிற்கு பங்கம்கிடையாது. ஓய் ராஜன் மற்றவள் தென்பா ரிசத்தில் சந்திரபுரியைபரிபாலிக்கும் சுதேந்திரன் உனதுமனைவியை புத்திரியாகப்பாவித்து வளர்த்துவருகிறான் உனதுமனைவி உன்னைக் காணவேண்டி தனக்குசுயம்வரமெனவும்அவள்கேழ்விக்குவிடைகொ டுப்பவனை மணஞ்செய்வதாயும் சகலஅரசர்களுக்கும் நிருபமெழுதி யிருக்கின்றாள் நீ சிக்கிரம் சென்று இக்காரியங்களெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு இந்தமாத்திரைக்கோலைத் தாங்கி உனது நகரஞ்சென்றமாத் திரத்தில் முன் காடானநகரம் பழையபடி காடாய்விடும் இரண்டு மாதர்களுடன் சுகபோகமுமனுபவிப்பாய். ——ஓய்ராஜன் நான் சென்று வருகின்றேன்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

சுவாமி வந்தனம் எல்லாம் தங்கள் பாக்கியம்.

14 காடு சீன். யானைபுஷ்பமாலை யேந்தி வருதல்.

பொது வசனம்.

பவளபுரத்திற்கு பிரதான மந்திரியாகிய கிதிருணமதி இன்னும் மற்றவர்களும் அரசனை நியமிக்கவேண்டுமென பட்டத்துயானையிடம் மாலைகொடுத்துவிட அது சரசபூஷணனுக்கு மாலையைத்தரித்துக் கொண்டுவர சகலரும் ஒன்றுசேர்ந்து மன்னனுக்கு திருமுடிசூட்ட அரசன் தேசவளப்பங்களை விசாரித்தல்.

15. தர்பார் சீன்.

தரு தர்க்கம்.

தாஜ ருஜ என்ற வர்ணமெட்டு.

ம. அண்ணலே உன்பாதத்திற்கு அன்பர்வந்தனம்
அ. என்னரு மந்திரிகளே கல்யாண் எனதருகி லமருவீரே
ம. மன்னவா உமதிருமொழியதுபோலவேமகிழுடன்வீற்றிருப்போம்
அ. நன்னய மாகஎன் னகர்வளப் பங்களை நலமுடன் கேட்டிடுவேன்
ம. தன்னியனே தயவுடன் மறுமொழிபகலவே தடையில்லை யிதுவே
அ. தங்கள் தங்களிருப்பிடமது தன்னில் தருணமே அமருவீர்கள்
மறுமொழிபகல்வீர்கள் பெருமையை அடைவீர்கள்.

அரசன் வசனம்.

மந்திரிகாள் தேசவளப்பங்களை விசாரிக்கப்போகின்றேன் எனது வினாவிற்கு தக்கவிடை பகரவேண்டியது.

மந்திரி வசனம்.

பிரபு மஹாராஜ் எப்பொழுது இந்நகரத்திற்கு அதிபதியாக வந்துவிட்டீரோ தங்கள் மொழிக்கு பதிலுரைக்க காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் பிரபுஜி.

(அரசன்-வசனம்.) மந்திரிகாள் இப்பவளபுரத்தி லிருக்கின்ற தேவாலயங்களுக்கு காலம் தவறாமல் பூஜைநடந்துக்கொண்டு வருகின்றதா.

(மந்திரி-வசனம்.) அண்ணலே! யாதொன்றும் குறைவிலாது நடந்தேறி வருகிறது.

(அரசன் வசனம்.) பிரதான்ஜி மாதமும்மாரிபெய்து குடிபிடைகளெல்லாம் சந்துஷ்டியாக வாழ்ந்துவருகின்றார்களா? அதுவிஷயம் தெரிவிப்பீர்.

(மந்திரி வசனம்.) அரசே! மாதமும்மாரிபெய்து குடிகளிட்டபயிர்களெல்லாம் செழித்தோங்கி அதனால் அதிகலாபத்தையடைந்து சுகக்ஷேமத்தை அடைந்துவருகிறார் பிரபு மஹாராஜ்.

(அரசன் வசனம்.) மந்திரிகாள் அன்னசத்திரங்களில் வரும்படியான ஏழைபரதேசிகளுக்கு சதாவர்த்தி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறீரா தெரிவிப்பீர்.

(மந்திரி வசனம்.) பிரபு வரும்படியான ஏழைகளுக்கு கொஞ்சமும் குறைவுபடாமல் அவர்கள்மனம் சந்துஷ்டியாகும்படிக்கு தானம் அளித்து வருகிறோம் பிரபு.

(அரசன் வசனம்.) மந்திரிகாள் எல்லாம் பரம்பொருளின் கிருபானுக்கிரகமே நல்லது நான் ஓர் காரியத்தைநாடிச் சென்றுவருகின்றேன் நீங்கள் ராஜ்யத்தில் இருந்து ஒருவிதமான குறைவு வராமற்படிக்கு நடத்தி வருவீர்.

(மந்திரி வசனம்.) பிரபு அப்படியே நடக்கச் சித்தமாக இருக்கின்றோம்.

பொது வசனம்.

சரசபூஷணன் மந்திரிமாருக்கு ராஜ்யத்தை பாதுகாத்திருக்கும்படி வுத்திரவுசெய்து கமலாவைத் தேடிச்செல்லுதல்.

16. மலை சீன்.

சரசபூஷணன் வசனம்.

நல்லது மந்திரிகளுக்கு நகரைப்பாதுகார்க்கும்படிவுத்திரவுசெய்துவிட்டோம் இனி சீக்கிரமாக செல்வோம் ஆ ஆ என்னஆச்சர்யம் நாம் இவ்வளவு தூரம்வந்தும் முனிவர்தெரிவித்த குகைபுலப்படவில்லை இன்னும் முன்னுக்குச் செல்வோம் சபாஷ் இதோ தோற்றப்படுவதுகுகையைப்போல்தான் தோற்றப்படுகின்றது மேலும் கோரரூபமுள்ள ஓர் ஜின்னுமிருக்கிறது முனிவர்தெரிவித்தவாறு அருகில் சென்று மாத்திரைக்கோலை அதன்மேல் எறிந்து கொல்லுவதே சரியான யோசனை.

(ஜின் வசனம்.) ஆ ஆ யாரோஒருவன் வருகின்றான் அடே துஷ்டப்பயலே இதோ உன்னைக்கொல்கின்றேன் பாரடா சண்டாளா.

(சரசபூஷணன் வசனம்.) அடே துஷ்டப்பயலே இந்தக்ஷணமே இந்தமாத்திரைக்கோலினால் நீ இறக்கப்போகிறாயடா இதோ பார்.

பொது வசனம்.

அரசன் மாத்திரைக்கோலால் ஜின்னைசம்மாரஞ்செய்து கம[illegible]மாறிடம் செல்லுதல்.

([illegible]பூஷணன் வசனம்.) அடி கண்மணி யென்னைக்கண்டு பய[illegible]படாதே அருகில்வருவாய் பிராணகாந்தி.

(கமலா வசனம்.) ஆ ஆ இதென்ன ஆச்சர்யம்யாரோஒருஅர[illegible]நம்மைவாடிபோடி யென்று [illegible]அழைக்கிறானே ஆ ஹிஇயே.

தரு.

ஆயிஷத என்கிற வர்ணமெட்டு.

ச. மங்கையே நீ அங்கட்மொயோதே
பங்கம் ஜின்னைச்செய்தேன்
இங்கணமே வருவாய்கமலா

க. தங்களூர் பேரதைச்சொல்லுவீரே

ச. எங்கும்புகழ் சத்தியபுரியென்றறி

க. சங்கையிலா துங்கள்பேரைச்சொல்லுவீர்
பொங்கமுடன் வரலாறெனுவோ புகல்வீர்

ச. சாசபூஷணனென் றறிகுவாயே.

பொது வசனம்.

இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கட்டி ஆக்கித்தல்.

(கமலா வசனம்.) பிராணநாதா நான்பட்ட துன்பத்தை தெ[illegible]க்கிறேன் சற்று கவனியும் துரையே

தரு.

கானகத்தில் நாமலைந்து யென்ற வர்னமெட்டு

க. ஆ ஆ யெந்தன்மன்னவரே அடைந்தேன்வெகுதுயரமதே

ச. ஓஹோ நீயும் உருகிடாதே உலகின்முனிவன்செய்தசதி

க. தங்கைநாளும்வீற்றிருந்தோம் தழைத்தஓர்மரத்தடியில்

ச. மங்கையேபின்நடந்ததென்ன மகிழுடன்புகலுவாயடி

க. வந்ததொருயானைகண்டு வழிதவறிசென்றுவிட்டேன்

ச. சிந்தைநொந்துமெலிந்திடாதே [illegible]ப்புவாயென்காதலியே

க. அந்தர்மாய்ஜின்கவர்ந்து யென்னை அ[illegible]ணயக்கோரவிரதமென்[illegible]

(கமலா வசனம்.) பிராணதுரையே நான்பட்ட துன்பத்தை தெரிவிக்கின்றேன் சற்றுகவனிப்பீர்.

கமலா நொண்டிச்சிந்து.

சாதலரேகேளும் நான்பட்ட
கஷ்டமதனை கேட்டுமனமகிழும்
கோதையெங்களைவிடுத்து கனி கம
கொண்டுவருகநீர் சென்றபிறகு
கொல்லவந்ததோர்யானை கா த்து
கோபமாய்வரக்கண்டு திகிலடைந்து
பிறந்தோம்வெவ்வேறாய் நானும்
சித்தம்பிடித்துகாட்டில் அழுதிருக்க
குரூரமாய்ஜின்வந்து என்னை
கூடிஅணைந்துசுகங் கொடடியென்றான்
சூதாய்அவனைத்தேற்றி நானும்
சுகமுடன்விரதம் பூண்டிருந்தேன்
இன்றுவுங்களைக்கண்டேன் நானும்
இயம்பொணு ஆனந்தங்கொண்டேன்
கன்னிகைநான்பணிந்தேன் எந்தன்
அருந்துக்கிசைந்ததுரை சரசனென்றேன் (கரு)

கமலா வசனம்.

துரையே இப்படிக்கெல்லாம் நான் துயருற்றேன் எனது தங்கை யெங்கிருக்கின்றாளோ தெரியவில்லை சண்டாள [முனிவனாலேயல்லோ இப்படிக்கெல்லாம் நேர்ந்தது துரையே.

சரசபூஷணன் வசனம்.

பிராணகாதலி உனது தங்கையிருக்கும் இருப்பிடம் எனக்குதெரியவரும் அவளையும் நான் அழைத்துவருகிறேன் ஆனால் நீ முனிவனை தூஷிக்காதே அவருடைய கிருபா அனுக்கிரகத்தால்தான் நான் மறுபடியும் பவளபுரத்திற்கு அரசனாகி அவர் மந்திரபலத்தினால் தான் இந்த ஜின்னையும் கொன்ற வுன்னையும் கண்டேன் ஆனால் உன் கற்பிற்கு நான் அதிக சந்தோஷப்படுகிறேன் கண்மணி.

சரசபூஷணன் தரு.

கண்டேன்கமலா கண்டேன்நின்
கற்பின்நிலைமையை யெந்தன் (க)

பெண்ணேஇதற்கோ நீயும்
பின்தொடர்ந்து வந்தது
எண்ணிலதேறு வுனக்கு
இத்துயர்வருமென்று மெந்தன் (ரு)
எ[illegible]டன்நீவர ஏற்காதுநீகமலா
என்றுஅகலா[illegible]தும்ஏதேனுகேட்காமல்வந்தாய் (சு)

சரசபூ[illegible]ணன் வசனம்.

கண்மணி நீயே பதிவிரதை நானே தன்யன் கண்மணி நமதுநக ரம்செல்வோம் வருவாய்.

(க-வ-ம்.) [illegible]துரையே வாரும் செல்வோம்.

(ச-வ-ம்.) கமலா இதுதான் தற்காலம் முனிவரால் கிடைத்தநக ரம் நீ இந்த அரண்மனையில் சேடிமார்களுடன் பத்திரமாகயிரு நான் சென்று கோமானை அழைத்து வருகிறேன்.

(க-வ-ம்.) பிராண துரையே வுமது வார்த்தைபோல் நான் இங் கணமே இருக்கிறேன் சீக்கிரமாக பேர்ய்வருவீர்.

(ச-வ-ம்.) அப்படியே காதலி.

17. சீன் மாடி.

பொது வசனம்.

சரசபூஷணன்கமலாவை அந்தப்புரத்தில்விடுத்துமந்திரிமாருக்கு சென்று வருவதாய் புகன்று சுந்திரபுரியை நாடிச்செல்லுதல்.

(ச-வ-ம்.) இதுதான் சுந்திரபுரம் இனி அரசன்சமுகம் செல் வோம்—மஹாராஜன் வந்தனம்.

18. சீன் தர்பார்.

(சு-வ-ம்.) வந்தனம் பிரபு நீங்கள்யார் யாது காரணத்தைப் பற்றி இங்கு பிரப்தமாகினீர் சீக்கிரமாக புகல்வீர்.

(ச-வ-ம்.) தமது மகள்கேழ்விக்கு விடைதந்து மாலேபுனையவந் தேன் பிரபு.

(சு-வ-ம்.) அப்படியானால் இதோ எனது மகளை அழைத்துக் கேழ்வியைத் தெரிவிக்கச்சொல்லுகிறேன்—அடே சேவக் சீக்கிரம் எனது புத்திரியை அழைத்துவருவாய்.

(சேவ-வ-ம்.) அப்படியே—அம்மணி வந்தனம்.

(கோ-வ-ம்.) கல்யாண் சேவகா என்ன செய்தி.

(சேவ-வ-ம்.) தங்கள் வினவிற்கு விடைகொடுக்க ஆசோ ஒ
ன் வந்திருக்கிறார் ஆகலால் நமது அன்னை தங்களை அழைத்
துச்சொன்னார்.

(கோ-வ-ம்.) நல்லது இதோ வருகி[illegible]ன்—பிரபு வந்தனம்.

(ச-வ-ம்.) கல்யாண் வத்ஸே உனது [illegible]கழ்வினை வெளியிடுவாய்
மானி.

(கோ-வ-ம்.) அப்படியே வெளியிடுகின்றேன்.

கவி.

அன்புடனே சொல்லுகிறேன் அடியாள்கேள்வி
அறிந்திடுவீர் என்கவிக்குள் அடங்கிநிற்கும்
நன்மையுள எந்தனிட பதமதற்கு
நவிலுவேன் காலில்லை கைதானில்லை
இன்பமுடன் கேட்டபேர் பூரிப்பாரோ
இனிதுடனே ஸ்ரீகளுக்கே யுகியதென்பார்
வுன்னதமோர் கொம்புளது நமைப்பாயாது
வுனக்கோ மாளாதென்று நான்விடுவித்தேனே.

(ச-வ-ம்.) அடி கோமளா உன் புத்திசாமார்த்தியமே சாமர்த்
ம் காதலி.

(கோ-வ-ம்.) ஆ! ஆ! தாங்கள் யார்.

(ச-வ-ம்) நான்தான் சரசபூஷணன் கண்மணி.

(கோ-வ-ம்.) துரையே இத்தனைநாள் சென்றதா இந்தப் பாவி
ப்பார்க்க.

(ச-வ-ம்.) கண்மணி இதுவரை உன்னை பாதுகார்த்த தந்தையி
விடைகேட்டு வருவாய் நமது நகரம்செல்வோம்.

(கோ-வ-ம்.) அப்படியே, பிதா இவர்தான் எனது காதலர் ஆன
பால் எனது கேள்விகளுக்கு விடைகொடுத்தார் இனி அவருடன்செ
ு வருகிறேன் தங்களுக்கு அநேகவந்தனம் தந்தனன்.

(ச-வ-ம்.) கல்யாண் சுகமாய் சென்றுவருவாய்.

(ச-வ-ம்) மாமா வந்தனம் செய்குறேன்.

(ச-வ-ம்.) கல்யாண சென்றுவருவாய் மருமகனே.

19. டார்னிங் சின் காடு நாடாகுதல்.

பொது வசனம்.

ஸ்ரீகோமளா தான்பட்ட துன்பமெல்லாம் மன்னருக்குத் தீவித்த பின் அரசன்பட்ட துன்பமும் தற்காலம் அடைந்த சுகமும் [illegible] வித்து இருவரும் ப[illegible]வந்து மூவரும் ஒன்றுசேர்ந்து க[illegible] ளைக்கண்டு ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கனம்செய்துகொண்டு [illegible] வரலாறை ஒருவருக்கொருவர் புகன்று சந்தோஷித்து பின் ப[illegible] ரியை மந்திரிகள்வச மொப்பிவித்து முன்னிருந்த சத்தியபுரியை ந[illegible] டிச்செல்லுதல்.

(ச-வ-ம்.) கண்மணிகாள்! இதுதான் நமதுநகரம் நமது பாதம் பட்டமாத்திரத்தில் காடானநகரம் எப்போதும்போல் இராஜ்யமாய் விட்டது பார்த்தீரா எல்லாம் முனிவர் திருச்செயலன்றறிவீர்கள்.

(க-வ-ம்.) பிராணகாதலா இப்போதல்லவோ நான் தன்னிய வானேன்.

(கோ-ம-ம்.) துரையே நமது இன்பமேயின்பம்.

(ச-வ-ம்.) கண்மணிகாள் நான் ஒன்றுவிதரிவிக்கின்றேன் கவனிப்பீர் அதாவது நீங்கள் முன்போல் என்னுடன் தர்பாரில் இருக்கப்படாது நீங்கள் அந்தப்புரத்தில்தானே யிருங்கள்நான் இராஜகாரியம்பார்த்துவிட்டு உங்களிடம்வந்து சரசசல்லாபமாய் இருக்கிறேன்.

20. சின் தர்பார்.

(ச-வ-ம்.) மந்திரிகாள் நம் குடிபடைகள் சுகமாயிருக்கிறார்களா!

(மந-வ-ம்.) மகாராஜ் எல்லாம் தமது கிருபையால் சுகமாகத்தானிருக்கிறார்கள்.

(ச-வ-ம்.) சந்தோஷம் நான் அந்தப்புரம் சென்றுவருகிறேன்.

வாழி விருத்தம்.

ஆழிசேருலகி லெங்கு மடையொரு மதரோடு
தாழ்விலா மந்திரியோடுஞ் சகலமாந்திஷமிளனலும்
சூழவே இந்திரபோகச் சுகந்தனை அனுபவித்து
வாழிநம் சரசபூஷண வள்ளலும் வாழிமதோ.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகல [illegible] [illegible] தெரிவிப்பதென் [illegible]

[illegible] 12 - [illegible]

[illegible]

[illegible]	0	3
[illegible]	0	2
[illegible]	0	[illegible]
[illegible]	0	8
[illegible]	0	3
[illegible]	0	3
[illegible]	0	4
[illegible]	0	3
சாரங்கதர சரித்திரம்	0	3
[illegible] சரித்திரம்	0	2
[illegible] நாடகமென்னும் [illegible] சரித்திரம்	0	4

இப்படிக்கு,

[illegible] முதலியார்,

41-வது [illegible],

[illegible].